

การวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุง

บริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

The Analysis of Chemical Quality of Package Ice

Cubes at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

หัสดี ยิมคล้าย

Hassadee Yimklai

มยูร หล้าสูบ

Mayoon Lamsub

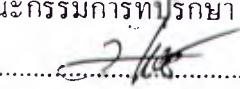
ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี

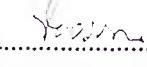
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

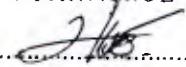
Bachelor of Education Thesis in Chemistry

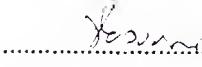
Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

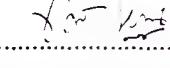
ชื่อโครงการวิจัย การวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีของน้ำแข็งหลอดบรูดูงบริเวณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนគរธรมราช
ผู้เขียน นางสาวหัสดี อินคล้าย
นายมยุร หล้าสุน
สาขาวิชา เคมี

คณะกรรมการที่ปรึกษา
.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ประวิท เนื่องนัจชา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยวรรณ สายโนนพันธ์)

คณะกรรมการสอบ
.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ประวิท เนื่องนัจชา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยวรรณ สายโนนพันธ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ปีรดา หนูคง)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนគរธรมราช อนุมัติให้นับโครงการวิจัย ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี

.....
(อาจารย์ประวิท เนื่องนัจชา)
ประธานหลักสูตร โปรแกรมวิชาเคมี

ชื่อโครงการวิจัย	การวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงบริเวณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนគរธรมราช
ผู้เขียน	นางสาวหัสดี อิ่มคล้าย
	นายมนูร หล้าสุบ
สาขาวิชา	เคมี
ปีการศึกษา	2547

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาคุณภาพทางเคมีของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงบริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏนគរธรมราช ระหว่างวันที่ 1 - 15 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วยน้ำแข็งหลอดบรรจุถุง 4 ชิ้นห่อได้แก่ นิกซ์-ชีล-ยูนิต เตียงหอน กังไอยซ์และเป-เป๊ โดยทำการศึกษา 7 พารามิเตอร์ จากผลการวิจัยได้ผลดังนี้คือ ปริมาณของแข็งทั้งหมด มีค่าอยู่ในช่วง 4.00 – 16.33 มิลลิกรัมต่อลิตร ความเป็นกรด – 鹼 มีค่าอยู่ในช่วง 6.50 - 7.72 ปริมาณเหล็ก มีค่าอยู่ในช่วง 0.002-0.003 มิลลิกรัมต่อลิตรและปริมาณ ในtered (พบ เฉพาะน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยี่ห้อเป-เป๊) มีค่าเท่ากับ 0.0910 มิลลิกรัมต่อลิตร ส่วนปริมาณคลอไรด์ ปริมาณความกรดด่างและปริมาณตะกั่ว ไม่สามารถตรวจสอบ จากวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ไม่มีน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยี่ห้อใดมีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

Title	The Analysis of Chemical Quality of Package Ice Cubes at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University
Author	Miss Hassadee Yimklai Mr. Mayoon Lamsub
Major Program	Chemistry
Academic Year	2004

Abstract

This research was aimed to study the chemical quality of package ice cubes at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University during 1 to 15 November 2004. The sample used for the analysis was comprised of four bands : Nixs-Seel-Unit, Toey Horm, Kang Ice and Pe-Pe. In addition, there were 7 parameter used in this research. The result of the research was as follows : Total solid was between the ranges of 4.00 – 16.33 mg/L, pH was between the ranges of 6.50 – 7.72, Iron content was between the ranges of 0.002 – 0.003 mg/L, Nitrate content (especially, in Pe-Pe) in the degree of 0.0910 mg/L but Chloride content Degree of Hardness and Lead content in the degree of non detectable. The result concluded that none of the bands of package ice cubes at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University could meet the standard which was regulated by Ministry of Public Health.

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ประวิทย์ เนื่องนัชชา อาจารย์ปิยวรรณ ถายม โนพันธ์และอาจารย์ในภาควิชาเคมีทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ได้ช่วยให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนให้คำชี้แนะข้อบกพร่องต่างๆ นอกเหนือจากนี้ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาควิชาเคมี และศูนย์วิทยบริการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ได้ช่วยให้คำแนะนำและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับงานวิจัย ไว ณ โอกาสนี้ ด้วย

นางสาวหัสดี อึ้มคล้าย
นายมูร หลาสุน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
Abstract	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 การตรวจสอบสาร	2
1.3 วัตถุประสงค์	8
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
1.5 ขอบเขตการวิจัย	9
2 วิธีการวิจัย	10
2.1 สถานที่ทำการทดลอง	10
2.2 กลุ่มตัวอย่าง	10
2.3 สารเคมี	10
2.4 อุปกรณ์	11
2.5 วิธีการดำเนินการวิจัย	12
3 ผลการทดลองและอภิปรายผลการทดลอง	22
3.1 ปริมาณของแข็งทั้งหมด	22
3.2 ความเป็นกรด - เบส	22
3.3 ปริมาณคลอรอไรด์	23
3.4 ปริมาณความกระต้าง	24
3.5 ปริมาณไนเตรท	24
3.6 ปริมาณเหล็ก	25
3.7 ปริมาณตะกั่ว	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ	27
4.1 สรุปผลการทดลอง	27
4.2 ข้อเสนอแนะ	27
บรรณานุกรม	28
ภาคผนวก	30
ภาคผนวก ก	31
ภาคผนวก ข	52
ประวัติผู้เขียน	59

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงปริมาณของเง็งทั้งหมดของน้ำเง็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ	22
2 แสดงค่าความเป็นกรด-เบสของน้ำเง็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ	23
3 แสดงปริมาณปริมาณคลอไรด์ในน้ำเง็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ	23
4 แสดงปริมาณความกระด้างในน้ำเง็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ	24
5 แสดงปริมาณ ใน terrestrial ในน้ำเง็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ	25
6 แสดงปริมาณเหล็กในน้ำเง็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ	25
7 แสดงปริมาณตะกั่วในน้ำเง็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ	26
พ.1 แสดงค่ามาตรฐานของการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำเง็งหลอดบรรจุถุง	31
พ.2 แสดงค่าปริมาณน้ำหนักของเง็งทั้งหมด	32
พ.3 แสดงค่าความเป็นกรด - เบส	33
พ.4 แสดงค่าความกระด้าง	34
พ.5 แสดงค่าปริมาณ ใน terrestrial	35
พ.6 แสดงค่าปริมาณเหล็ก	36
พ.7 แสดงค่าปริมาณตะกั่ว	37

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงฉลากน้ำยาเงี้ยง	5
2 แสดงฉลากน้ำยาเงี้ยง	5
3 แสดงฉลากน้ำยาเงี้ยง	6
ผ.1 ภาพแสดงค่าของกราฟมาตรฐานของการวิเคราะห์ในเครื่อง	38
ผ.2 ภาพแสดงกราฟมาตรฐานของการวิเคราะห์ในเครื่อง	39
ผ.3 ภาพแสดงกราฟมาตรฐานของการวิเคราะห์เหล็ก	40
ผ.4 ภาพแสดงกราฟมาตรฐานของการวิเคราะห์ตะกั่ว	41
ผ.5 ภาพแสดงตัวอย่างน้ำยาเงี้ยงหลอดบรรจุภูมิห้อนิกซ์-ชีล-ยูนิต	42
ผ.6 ภาพแสดงตัวอย่างน้ำยาเงี้ยงหลอดบรรจุภูมิห้อเตยหอน	43
ผ.7 ภาพแสดงตัวอย่างน้ำยาเงี้ยงหลอดบรรจุภูมิห้อกังไอซ์	44
ผ.8 ภาพแสดงตัวอย่างน้ำยาเงี้ยงหลอดบรรจุภูมิห้อเป-เป	45
ผ.9 ภาพแสดงเตาอบ	46
ผ.10 ภาพแสดงเครื่องซึ่งละเอียด 4 ตำแหน่ง	47
ผ.11 ภาพแสดงเครื่องวัดความเป็นกรด - เบส	48
ผ.12 ภาพแสดงเครื่องสเปกโตร โฟโตมิเตอร์	49
ผ.13 ภาพแสดงเตาเผาไฟฟ้าอุณหภูมิสูง	50
ผ.14 ภาพแสดงเครื่องอะตอมมิคเอบซอร์พชันสเปกโตร โฟโตมิเตอร์	51

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอาหารร้อนและมีประชากรเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ต้นไม้ที่เคยให้ความร่มเย็นกำลังจะหมดไป มีอาการตื้กแผลขึ้นมาทดแทน สิ่งก่อสร้างเหล่านี้เป็นสิ่งที่สักดิ้นลงตามธรรมชาติทำให้อาหารร้อนขึ้น มีผลทำให้อุณหภูมิในร่างกายของมนุษย์เพิ่มขึ้นและต้องสูญเสียเงื่อนไปมากในแต่ละวัน มนุษย์จึงหันมาบริโภคหน้าแข้ง เพื่อค้นกระหายและคลายร้อนซึ่งส่วนใหญ่นิยมบริโภคผัดกับน้ำ น้ำชา หรือเครื่องดื่มอื่นๆ และผัดในบนหม้อร้อนๆ อาจร้อนประทันโดยตรง ในการรับประทานอาหารไม่ว่าจะเป็นภัตตาคาร ร้านอาหารหรือในครัวเรือนน้ำแข็งเป็นสิ่งจำเป็นเสมอ

น้ำแข็ง ถือได้ว่าเป็นอาหารประเภทหนึ่ง (สาธารณสุข, กระทรวง, 2547) ที่ประชาชนในประเทศไทยนิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลาย นอกจากนี้แล้ว การถอนอาหารบางชนิดยังใช้ความเย็นของน้ำแข็งเพื่อรักษาคุณภาพอีกด้วย เช่น ชาประมจันปานจากทะเล ก็จะเก็บรักษาไว้โดยการแช่น้ำแข็ง ไม่ให้เกิดการเน่าก่อนที่จะถูกเลียงส่งห้องเย็น ครอบครัวที่ไม่มีตู้เย็นมักใช้น้ำแข็งแช่อาหารสดบางประเภท ตลอดจนหอพักนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษาต่าง ๆ จะนำน้ำแข็งมาใช้เป็นเครื่องอุปโภคบริโภคแทนการใช้ตู้เย็น ดังนั้น คุณภาพของน้ำแข็งจึงจำเป็นจะต้องได้มาตรฐานและมีการควบคุมคุณภาพตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

เนื่องจากน้ำแข็งนิยมใช้บริโภคและอุปโภคกันอย่างแพร่หลาย ผู้ผลิตน้ำแข็งจึงจำเป็นจะต้องเอาใจใส่ให้น้ำแข็งมีคุณภาพดี น้ำที่นำมาผลิตควรผ่านกรรมวิธี การทำน้ำให้มีคุณภาพตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดเสียก่อน ถ้าผู้ผลิตไม่ระมัดระวังความสะอาดของน้ำที่นำมาผลิตตลอดจนการเก็บรักษา การขนส่ง รวมถึงภาชนะที่บรรจุ หากไม่สะอาดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชมีนักศึกษาพักอยู่ตามหอพักเป็นส่วนใหญ่และได้ใช้น้ำแข็งเป็นเครื่องอุปโภค อาจจะใช้ในการถอนอาหารเพื่อรักษาคุณภาพของอาหาร เช่น ผักผลไม้ และเนื้อสัตว์ เป็นต้น และใช้ในการบริโภคโดยผัดกับน้ำหรือเครื่องดื่มอื่น ๆ เพื่อค้นกระหายให้คลายร้อน ซึ่งบางครั้งนักศึกษาไม่ได้ทราบถึงคุณภาพของน้ำแข็งที่นำมาบริโภค

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่จะศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์คุณภาพของน้ำใช้ตามแหล่งต่างๆ และน้ำดื่มน้ำรุขวด แต่งานวิจัยที่เกี่ยวกับคุณภาพน้ำแข็ง มีน้อยมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพทางเคมีของน้ำแข็งหลอดบรรจุภูมิที่ห้อง

ค่าง ๆ ที่วางแผนมาไว้ยาลัษณะภัยภัยน้ำท่วมครั้งใหญ่ในราชบูรณะ ว่ามีคุณภาพทางเคมีตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้หรือไม่ โดยศึกษา 7 พารามิเตอร์ ดังนี้คือ ปริมาณของแข็งทั้งหมด ค่าความเป็นกรด-เบส ปริมาณคลอไรด์ ความกระด้าง ปริมาณไนเตรท ปริมาณเหล็กและปริมาณตะกั่ว

1.2 การตรวจเอกสาร

1.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.2.1.1 ความหมายของน้ำแข็ง

ความหมายของน้ำแข็ง ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข หมายถึง น้ำที่ได้ผ่านกรรมวิธีที่เยือกแข็ง ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด ตามกรรมวิธีการผลิตดังนี้

น้ำแข็งชนิดซอง เป็นน้ำแข็งที่ผลิตโดยการแช่น้ำแข็งในบ่อเกลือ มีทั้งน้ำแข็งที่รับประทานได้และรับประทานไม่ได้ ซึ่งใช้ในการประมง

น้ำแข็งก้อนเล็ก เป็นน้ำแข็งที่ทำด้วยเครื่องขัดอัตโนมัติ มีลักษณะเป็นก้อนหรือหลอดหรือมักเรียกว่า “น้ำแข็งหลอด” โดยจะนำน้ำที่ผ่านขั้นตอนการปรับปรุงคุณภาพแล้วเข้าเครื่องทำน้ำแข็งอัตโนมัติ

1.2.1.2 การผลิตน้ำแข็ง

โดยโรงงานจะสูบน้ำเก็บไว้ที่ถังพัก เแล้วแก่งสารส้มหรือเติมปุ่นขาวแล้วแต่ภาวะของน้ำ กรองให้น้ำใส และทำลายเชื้อจุลินทรีย์โดยใช้สารเคมีซึ่งได้แก่คลอรีนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นจึงผ่านกระบวนการเพื่อกำจัดความกระด้างของน้ำ หรือที่เรียกว่า เครื่องกรองเรซิโนและผ่านเครื่องกรองถ่านกำจัด สี กลิ่น รส จึงเก็บไว้ในถังพัก

เมื่อผ่านกระบวนการในการเตรียมน้ำแล้ว ก็จะนำน้ำที่เตรียมไว้ใส่ช่องสำหรับทำน้ำแข็งซึ่งเป็นถังโลหะแล้วนำไปแช่ในบ่อน้ำเกลือ ปล่อยแอนโนมเนียไปตามท่อที่อยู่รอบๆ ของน้ำแข็งแอนโนมเนียถูกเปลี่ยนเป็นของเหลวโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ จะทำหน้าที่คัดความร้อนจากช่องน้ำแข็งและบ่อเกลือทำให้น้ำในช่องเย็นลงเรื่อยๆ

ในขณะที่น้ำในช่องเย็นลงจะมีการเป้าอากาศลงในน้ำเพื่อไล่เศษผงต่าง ๆ เข่นเศษไม้ฝุ่นละอองให้รวมกันอยู่ตรงกลาง แล้วใช้เครื่องคุกออก พร้อมกับเติมน้ำเข้าไปใหม่จนอุณหภูมิเย็นลงที่ - 10 องศาเซลเซียส ถึง - 15 องศาเซลเซียส ซึ่งจะต้องใช้เวลาประมาณ 30 – 40 ชั่วโมง ก็จะได้น้ำแข็งน้ำไปเก็บไว้ในห้องเย็นต่อไป

1.2.1.3 คุณสมบัติของน้ำที่นำมาผลิตน้ำแข็ง

การผลิตน้ำแข็งเพื่อจำหน่ายที่มีวัตถุประสงค์ให้ใช้รับประทานนั้นจะต้องใช้น้ำที่สะอาดและได้มาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 78 (พ.ศ.2527) และฉบับที่ 137 (พ.ศ. 2534) ดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติทางฟิสิกส์

- (ก) สีต้องไม่เกิน 20 อาเซนยูนิต
- (ข) กลิ่นต้องไม่มีกลิ่นแต่ไม่รวมถึงกลิ่นคลอรีน
- (ค) ความชุ่นต้องไม่เกิน 5.0 ซีลิกาสเกล
- (ง) ค่าความเป็นกรด – ด่าง ต้องอยู่ระหว่าง 6.5 – 8.5

2. คุณสมบัติทางเคมี

- (ก) ปริมาณสารทั้งหมด (Total Solid) ไม่เกิน 500.0 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ข) ความกระด้างทั้งหมด โดยคำนวณเป็นแคลเซียมคาร์บอนেต ไม่เกิน 100.0 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (จ) สารนูน ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ก) แบบเรียม ไม่เกิน 1.0 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ฉ) แอดเมิร์น ไม่เกิน 0.005 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ช) คลอไรด์ โดยคำนวณเป็นคลอรีน ไม่เกิน 250.0 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ช) ไครเมียม ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ก) ทองแดง ไม่เกิน 1.0 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ญ) เหล็ก ไม่เกิน 0.3 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ภ) ตะกั่ว ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ภ) แมงกานีส ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ช) ปรอท ไม่เกิน 0.002 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ก) ไนเตรท โดยคำนวณเป็นไนโตรเจน ไม่เกิน 4.0 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ก) ฟีโนลด ไม่เกิน 0.001 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ก) ซีลีเนียม ไม่เกิน 0.01 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 - (ค) เเงิน ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร

- (๗) ซัลเฟต ไม่เกิน 250.0 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 (๘) ตังกะสี ไม่เกิน 5.0 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 (๙) ฟลูออโรค์ โดยคำนวณเป็นฟลูออริน ไม่เกิน 1.5 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 (๑๐) คลอรีนตกค้าง ไม่เกิน 0.5 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 (๑๑) อะลูมิเนียม ไม่เกิน 0.2 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 (๑๒) เอบีเอส (Alkylbenzene Sulfonate) ไม่เกิน 0.2 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
 (๑๓) ไซยาไนด์ ไม่เกิน 0.1 มิลลิกรัมต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
3. คุณสมบัติเกี่ยวกับจุลินทรีย์
- (๑๔) ตรวจพบแบคทีเรียชนิดโกลิฟอร์ม น้อยกว่า 2.2 ต่อน้ำสะอาด 100 มิลลิลิตร โดยวิธี อัม พี อีน (Most Probable Number)
 (๑๕) ตรวจไม่พบแบคทีเรียชนิด อี.โค.ไอล (Escherichia coli)

๑.๒.๑.๔ ภาระนะบรรจุและขนาดบรรจุ

ในการจำหน่ายน้ำแข็ง ต้องมีภาระบรรจุ โดยภาระที่ใช้บรรจุจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ภาระต้องสะอาด ไม่มีโลหะหนัก หรือสารอื่นออกมานปนเปื้อนกับน้ำแข็งในปริมาณที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
2. ต้องไม่มีจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค และไม่มีสีออกมานปนเปื้อน
3. ภาระที่ใช้บรรจุเพื่อขนส่ง จะต้องไม่เคลยใช้บรรจุหรือหุ้มห่อปุ่ย วัตถุมีพิษ หรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
4. ภาระบรรจุต้องง่ายต่อการทำความสะอาด และมีลักษณะปกปิดป้องกันมิให้สั่งหนึ่งสิ่ง ได้จากภายนอกมานปนเปื้อนน้ำแข็งได้

5. ต้องไม่เป็นภาระบรรจุที่ทำขึ้นเพื่อใช้บรรจุสิ่งของอย่างอื่นที่มิใช่อาหารหรือ มีข้อความที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของอาหารที่บรรจุในภาระนั้น

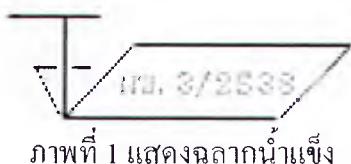
6. ภาระบรรจุพลาสติกที่เป็นแผ่นหรือถุงจะต้องไม่มีสีหรือไม่ทำขึ้นจากพลาสติก ที่ใช้แล้ว ยกเว้นกรณีพลาสติกามิเนต (Laminate) เนพะชั้นที่ไม่สัมผัส โดยตรงกับอาหาร

ขนาดบรรจุจะต้องแจ้งให้ละเอียดทุกขนาดบรรจุหรือแจ้งเป็นช่วงตามชนิดของภาระบรรจุ โดยแจ้งเป็นน้ำหนักสุทธิในระบบเมตริก เช่น ถุงพลาสติกชนิดโพลีเอทธิลีน ใส่ไม่มีสี น้ำหนักสุทธิ 300 กรัม ถึง 1 กิโลกรัม ของโลหะน้ำหนักสุทธิ 150 กิโลกรัม เป็นต้น

1.2.1.5 การแสดงฉลากน้ำแข็ง

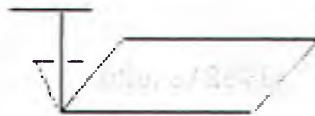
ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดการแสดงฉลากน้ำแข็ง ต้องแสดงไว้ในที่เปิดเผย ที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อของภาชนะบรรจุ และมองเห็นได้ชัดเจน จะต้องไม่มีข้อความ รูปภาพ รอยประดิษฐ์ เครื่องหมาย ที่แนะนำผลิตภัณฑ์นิค่อน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพราะอาจ ทำให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เหล่านั้นกับอาหารที่บรรจุ และถ้าที่ใช้แสดงบนฉลากจะต้องเป็นถิ่น ที่ตัดกับพื้นของฉลากเพื่อให้อ่านได้ชัดเจน โดยมีข้อความดังต่อไปนี้

1. ชื่ออาหารและคำจำกัดชื่ออาหาร “น้ำแข็งใช้รับประทานได้”
2. นักบริโภคน้ำหนักสุทธิ...กรัม หรือ กิโลกรัม เป็นต้น (ยกเว้นน้ำแข็งซองไม่ ต้องแสดง)
3. ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต หากเป็นกรณีแบ่งบรรจุก็ให้แสดงข้อความ “ผลิต-แบ่ง บรรจุโดย... หรือ แบ่งบรรจุโดย...”
4. มีเลขทะเบียนตัวรับอาหาร หรือ เลขที่อนุญาตใช้ฉลากอาหาร (ยกเว้นน้ำแข็ง ซองไม่ต้องแสดง) ในเครื่องหมาย อ.ย. เช่น

ภาพที่ 1 แสดงฉลากน้ำแข็ง

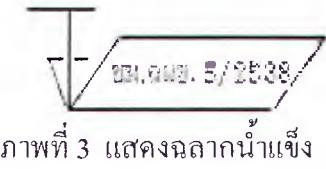
หมายถึง เลขทะเบียนตัวรับอาหาร สำหรับน้ำแข็งที่ผลิตในประเทศไทยที่สถานที่ผลิตเท่า ที่ได้รับอนุญาตเป็นลำดับ ๓ ในปี ๒๕๓๘

ภาพที่ 2 แสดงฉลากน้ำแข็ง

หมายถึง เลขที่อนุญาตใช้ฉลากอาหาร สำหรับน้ำแข็งที่ผลิตในประเทศไทยที่สถานที่ผลิต ไม่เข้าข่ายโรงงานโดยได้รับอนุญาตเป็นลำดับ ๕ ในปี ๒๕๓๘

ถ้าเป็นการขออนุญาตในต่างจังหวัด ก็ให้เพิ่มอักษรย่อชื่อจังหวัดข้างหน้าอักษร พ.ช.
หรือ ลพ.ช. เช่น

ภาพที่ 3 แสดงฉลากน้ำแข็ง

นายถึง เลขทะเบียนคำรับอาหารของน้ำแข็งซึ่งพิจารณาอนุญาตโดยจังหวัด
เชียงใหม่เป็น ลำดับ 5 ในปี 2538 เป็นคัน

1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจงานวิจัย

ธนาธิป รักศิลป์ (2541) ได้ทำการวิเคราะห์คุณภาพน้ำดื่มน้ำบรรจุขวดในเขตเทศบาลเมืองเดย โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำดื่มน้ำบรรจุขวดพลาสติกขนาด 950 มิลลิลิตร จำนวน 10 ตัวอย่าง ในเขตเทศบาลเมืองเดยมาวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมี พบร่วม มีตัวอย่างน้ำที่มีค่าความกระด้างเกินมาตรฐาน 100 มิลลิกรัมต่อลิตร จำนวน 3 ตัวอย่างคือตัวอย่างที่ 4, 5 และ 8 ค่าความกระด้างเกิน (ค่าน้ำมันเป็นแคลเซียมคาร์บอนेट) เท่ากับ 146.45, 117.81 และ 132.68 มิลลิกรัมต่อลิตรตามลำดับ

จุลีภรณ์ บุญวงศ์วิโรจน์ และ สมชาย สิทธิโภกาภูต (2536) ได้ศึกษาคุณภาพน้ำทางจุลชีววิทยาของน้ำดื่มน้ำใช้ ในจังหวัดนครราชสีมา ระหว่างเดือนตุลาคม 2535 ถึง กันยายน 2536 จำนวน 1167 ตัวอย่าง พบร่วมตัวอย่างน้ำทั้งหมดมีคุณภาพทางจุลชีววิทยาไม่ได้มาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับ 61 (พ.ศ.2524) 787 ตัวอย่าง หรือ 67.4% โดยมีค่าโคลิฟอร์มสูงเกินมาตรฐาน 66.8% พบร่วม Ecoli 17.1% พบร่วมโรคอาหารเป็นพิษ Salmonellac, Clostridium perfringens และ V.Cholerac ในอัตรา 2.48%, 2.04% และ 0.27% ตามลำดับ และยังได้ศึกษาข้อมูลคุณภาพทางจุลชีววิทยา จำแนกตามประเภท ระยะเวลาและสถานที่ ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำไปใช้ในการวางแผนและการดำเนินงาน เพื่อควบคุมเฝ้าระวังโรคอุจจาระร่วงในจังหวัดนครราชสีมา

สูตรน ช่วยเกิด (2544) ได้ศึกษาสภาพโดยทั่วไปของน้ำบาดาลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า มีคุณภาพที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานอยู่ 32.30% แต่ก็ไม่ใช่ปัญหาร้ายแรง ไม่พบคุณลักษณะที่เป็นพิษ คงมีแต่ฟลูออิริดิค์กรายอยู่ในบางท้องที่เท่านั้น ส่วนค่า pH ที่พบว่า ค่าต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (เป็นกรด) แต่ไม่พบสูงเกินกว่าค่ามาตรฐานเลย

2. ปริมาณการกระจายของธาตุโลหะที่มีปัญหาที่พบมากในน้ำบาดาลโดยเฉลี่ย ได้แก่ ธาตุเหล็ก ตัวนั้นແмагนานีสพบน้อยมาก

3. ปริมาณแอนไฮดรอเจนที่พบมากจนเกินมาตรฐานได้แก่ ฟลูออิริดิค์ ในเขตและคลองไครค์

4. ไม่พบปริมาณของธาตุโลหะที่เป็นพิษเกินเกณฑ์มาตรฐานน้ำบาดาลของไทย แต่พบปริมาณของบางพารามิเตอร์เกินมาตรฐานน้ำบาดาล แต่พบปริมาณของบางพารามิเตอร์เกินมาตรฐานของน้ำที่จะนำมาใช้บริโภค

5. ไม่พบปริมาณแบคทีเรียเกินมาตรฐาน จากน้ำบาดาล

6. น้ำบาดาลในชนบท มีแนวโน้มที่จะมีคุณภาพที่ดีกว่าน้ำในเขตชุมชน และมีคุณลักษณะที่ได้มาตรฐานกว่า

7. ข้อมูลคุณภาพน้ำปัจจุบันกับอดีตพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยกับบ่อที่ยังคงใช้อยู่ ถูกกล่าวมีแนวโน้มจะมีผลกับคุณภาพ

8. พารามิเตอร์ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกก่อนข้างสูง ได้แก่ ปริมาณสารละลายน้ำได้ กับ คลองไครค์ และคลองไครค์กับความกระด้าง

ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์นครราชสีมา (2538) ได้สำรวจคุณภาพน้ำดื่มน้ำบรรจุขวดที่ปิดสนิทซึ่งผลิตในจังหวัดนครราชสีมา ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2537 ถึงตุลาคม 2538 จำนวน 20 ยี่ห้อ ทุกเดือน จำนวน 233 ตัวอย่าง พบร่วมกับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 61 (พ.ศ. 2524) และฉบับที่ 135 (พ.ศ. 2534) 1,049 ตัวอย่างคิดเป็น 44.6% เนื่องจากค่าโคลิฟอร์มเฉลี่ยเพิ่งสูง 2.7% ค่าความกระด้างสูง 14.6% ค่าความเป็นกรด 6.0% ปริมาณสารทั้งหมด 4.3% และคลองไครค์สูง 2.1%

เฉลี่ย ศรีสิงห์ แล้ว และสิทธิพงษ์ พันพลด (2547) ได้วิเคราะห์คุณภาพทางเคมีของน้ำดื่มน้ำบรรจุขวดบริเวณสถานบันราษฎร์ภูมิคุ้มครองธรรมชาติ โดยเก็บตัวอย่างน้ำดื่มน้ำ 6 ยี่ห้อ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2546 ถึง 31 มกราคม 2547 พบร่วมกับปริมาณของแข็งทั้งหมด มีค่าอยู่ในช่วง 1.0460 - 8.7000 มิลลิกรัมต่อลิตร ความเป็นกรด - เป็นโซเดียมค่าอยู่ในช่วง 6.63 – 8.10 ปริมาณคลองไครค์

มีค่าอยู่ในช่วง 2.09 – 21.59 มิลลิกรัมต่อลิตร ปริมาณความคราด้างมีค่าอยู่ในช่วง 0.40 – 39.43 มิลลิกรัมต่อลิตร ปริมาณในteredที่มีค่าอยู่ในช่วง 0.0020 – 0.4055 มิลลิกรัมต่อลิตร ปริมาณตะกั่ว มีค่าอยู่ในช่วง 0.008 – 0.018 มิลลิกรัมต่อลิตร และปริมาณสารห不足 มีค่าอยู่ในช่วง 2.630 - 7.369 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งจากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า น้ำตัวอย่างทั้ง 36 ตัวอย่าง มีคุณภาพตรงตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 61 (พ.ศ. 2524) และฉบับที่ 135 (พ.ศ. 2534)

ศักดา มนีนิล (2543) “ได้ทำการศึกษาระบวนการผลิตและสภาพแวดล้อมของ โรงงานผลิตน้ำแข็งต่อคุณภาพน้ำแข็งที่ใช้บริโภคในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จาก โรงงาน 3 โรงงาน โดยการเก็บตัวอย่างน้ำ 2 ประเภท คือน้ำก่อนการผลิตและน้ำที่ผ่านกระบวนการ การผลิต โดยทำการตรวจสอบและต้มภายน้ำผู้ประกอบกิจการและคนงานด้านสภาพแวดล้อม โรงงานและวิเคราะห์ คุณภาพน้ำทาง กายภาพ เคมีและแบคทีเรีย รวมตัวอย่างน้ำทั้งสิ้น 108 ตัวอย่าง ทำการเคราะห์คุณภาพน้ำในถุงฟัน (กรกฎาคม ถึง กันยายน 2541) และในฤดูร้อน (กุมภาพันธ์ ถึง เมษายน 2542) ผลการศึกษาพบว่าค่าความเป็นกรด – เปส มีค่าพิสัย 3.99 - 7.82 ความชุ่มน้ำมีค่าพิสัย 1.70 – 13.40 NTU ปริมาณคลอรีนตกค้าง มีค่าพิสัย 0 – 0.3 มิลลิกรัมต่อลิตร ปริมาณสารทั้งหมดมีค่าพิสัย 25.00 – 1475.00 มิลลิกรัมต่อลิตร ความคราด้างมีค่าพิสัย 21.60 – 216.00 มิลลิกรัมต่อลิตร ปริมาณในtered-ในโตรเจนมีค่าพิสัย 0.03 – 3.96 มิลลิกรัมต่อลิตร โคลิฟอร์มแบคทีเรียมีค่าพิสัย 2 – 50 MPN/100 มิลลิลิตร และอีโคไก ตรวจพบ 8 ตัวอย่าง หรือ 7.41% เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำบริโภคและน้ำแข็งตามประกาศ กระทรวงสาธารณสุข พนว่าส่วนใหญ่มีค่าที่ได้ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานซึ่งถือว่าไม่เหมาะสมใน การบริโภค การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ และ T-Test ส่วนผลการศึกษาด้านสภาพแวดล้อม พบว่า โรงงานผลิตน้ำแข็งประเภทของส่วนใหญ่มีสายงานการผลิตทำให้คุณภาพเข้าเกณฑ์มาตรฐาน แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของน้ำแข็งประเภทของในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ขึ้นอยู่ กับกระบวนการผลิตและสภาพแวดล้อมของโรงงาน ดังนั้นต้องมีมาตรการควบคุมเพื่อระวัง ตรวจสอบทั้งกระบวนการผลิตและสภาพแวดล้อม เพื่อจะได้มีน้ำแข็งที่มีคุณภาพดีแก่ ผู้บริโภค ต่อไป

1.3 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาคุณภาพทางเคมีของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงที่วางจำหน่ายบริเวณมหาวิทยาลัย ราชภัฏนราธิราษฎร์ ว่าตรงตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้หรือไม่

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 ทำให้ทราบคุณภาพของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงที่จำหน่ายบริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏนគรมราช ว่ามีคุณภาพทางเคมีตรงตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้หรือไม่
- 1.4.2 เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในการใช้ข้อมูลนี้ทำวิจัย เรื่องน้ำแข็งต่อไป
- 1.4.3 เป็นแนวทางหนึ่งที่จะกระตุ้นให้ผู้บริโภค ผู้ประกอบการและภาครัฐ ได้เห็นความสำคัญของคุณภาพทางเคมีของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุง

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาคุณภาพทางเคมีของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงจำนวน 4 ยี่ห้อ ได้แก่ นิกซ์-ชีล-ยูนิต เตยก้อน กังไอซ์ และเป-เปี้ย โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงบริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏนគรมราช โดยเริ่มเก็บตัวอย่างตั้งแต่วันที่ 1 – 15 พฤษภาคม 2547

บทที่ 2

วิธีการวิจัย

2.1 สถานที่ทำการทดลอง

- 2.1.1 ศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนគរรณะ
- 2.1.2 ภาควิชาเคมี มหาวิทยาลัยราชภัฏนគរรณะ

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

- 2.2.1 นำเข้าหลอดบรรจุถุงยี่ห้อนิกซ์-ซีล-ยูนิต
- 2.2.2 นำเข้าหลอดบรรจุถุงยี่ห้อเตียหอน
- 2.2.3 นำเข้าหลอดบรรจุถุงยี่ห้อกังไอซ์
- 2.2.4 นำเข้าหลอดบรรจุถุงยี่ห้อเป-เบี้

2.3 สารเคมี

- 2.3.1 โพแทสเซียม โครเมตอินดิเคเตอร์
- 2.3.2 ชิลเวอร์ไนเตรท
- 2.3.3 โซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 นอร์มอล
- 2.3.4 กรดซัลฟิวริก 1 นอร์มอล
- 2.3.5 สารละลายน้ำฟเฟอร์
- 2.3.6 แอมโมเนียมคลอไรด์
- 2.3.7 แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์
- 2.3.8 เออริโอล โครมแบล็ค-ที อินดิเคเตอร์
- 2.3.9 ไฮดรอกซิลเอมิն ไฮดรคลอไรด์
- 2.3.10 เอทานอล 70 %
- 2.3.11 สารละลามาตรฐานแคลเซียม
- 2.3.12 แคลเซียมคาร์บอเนต
- 2.3.13 โซเดียมไฮดรอกไซด์ 3 นอร์มอล
- 2.3.14 สารละลามาตรฐาน อีดีทีเอ
- 2.3.15 แมกนีเซียมคลอไรด์
- 2.3.16 ฟีนอล

- 2.3.17 กรดซัลฟิวริกเข้มข้น
- 2.3.18 โพแทสเซียมไนเตรท
- 2.3.19 สารละลายฟีโนอลในกรดซัลฟิวริก
- 2.3.20 สารละลายมาตรฐานเหล็ก
- 2.3.21 สารละลายมาตรฐานตะกั่ว
- 2.3.22 กรดไนต์ริก 0.1%
- 2.3.23 น้ำกลั่น

2.4 อุปกรณ์และเครื่องมือ

- 2. 4. 1 ถ้วยระเหย (Evaporating dish)
- 2. 4. 2 ปิเพ็ต (pipet) ขนาด 1, 2, 5, 10 และ 50 มิลลิลิตร
- 2. 4. 3 บีกเกอร์ (Beaker) ขนาด 50, 100, 250, 500 และ 1000 มิลลิลิตร
- 2. 4. 4 ขวดน้ำกลั่น (Polyethylene wash bottle)
- 2. 4. 5 ขวดปริมาณปริมาตร (Volumetric flask) ขนาด 25, 50, 100, 250, 500 และ 1000 มิลลิลิตร
- 2. 4. 6 แท่งแก้วคน(Stirring rod)
- 2. 4. 7 ขวดรูปชามพู่ (Erlenmeyer flask) ขนาด 125 และ 250 มิลลิลิตร
- 2. 4. 8 จุกยาง
- 2. 4. 9 หรอง (trong)
- 2.4.10 กระดาษเดเบล
- 2.4.11 กระดาษทิชชู
- 2.4.12 ที่คนสาร (stirring rod)
- 2.4.13 บิวเรต (buret) ขนาด 50 มิลลิลิตร
- 2.4.14 หลอดยาด
- 2.4.15 ստանդ แnd կլամփ (stand and clamp)
- 2.4.16 ภาชนะชนิดโพลีเอธิลีน (polyethylene) บรรจุน้ำได้ประมาณ 10 ลิตร
- 2.4.17 เตาอบ (Oven)
- 2.4.18 เครื่องซึ่งละเอียด 4 ตำแหน่ง
- 2.4.19 แท่นความร้อน (Hot plate)

2.4.20 เครื่องอะตอมมิคแอบซอร์พชันสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ (Atomic Absorption Spectrophotometer)

2.4.21 เตาเผาไฟฟ้าอุณหภูมิสูง

2.4.22 เครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ (UV-VIS Spectrophotometer)

2.4.23 เครื่องวัดความเป็นกรด-เบส (pH meter)

2.4.24 อ่างน้ำร้อน (water bath)

2.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

2.5.1 การวิเคราะห์หาปริมาณของแข็งทั้งหมด

2.5.1.1 วิธีวิเคราะห์

นำถัววยระบบที่สะอาดไปป้อนในตู้อบที่อุณหภูมิ 103 – 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง
ปล่อยให้เย็นในโถดูดความชื้น

นำถัววยเปล่ามาซึ่งน้ำหนักด้วยเครื่องซึ่งละเอียด 4 ตำแหน่ง บันทึกค่าน้ำหนักที่อ่านได้
ทำซ้ำข้อ 1 และข้อ 2 จนกระทั่งอ่านค่าน้ำหนักได้คงที่

ปีเปตัน้ำตัวอย่างที่ผสมกันดีแล้วปริมาตร 100 มิลลิลิตร ใส่ลงในถัววยระบบที่ล้างให้สะอาดแล้วนำไปปะปนแทนความร้อน ระหว่างตัวอย่างน้ำในถัววยระบบที่เหลือเชื่อกันถัวยว่าให้สะอาดด้วยผ้า

นำไปป้อนในตู้อบอย่างน้อย 1 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 103 – 105 องศาเซลเซียส
ปล่อยให้เย็นในโถดูดความชื้น ซึ่งน้ำหนักถัวยวและบันทึกค่าที่อ่านได้

ทำซ้ำข้อ 6 และข้อ 7 จนกระทั่งอ่านค่าน้ำหนักได้คงที่
คำนวณหาปริมาณของแข็งทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อลิตร)

2.5.1.2 การคำนวณ

$$\text{ปริมาณของแข็งทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อลิตร)} = \frac{(A - B) \times 1000}{V}$$

เมื่อ A คือ น้ำหนักของถัวระเหยและของแข็ง (มิลลิกรัม)

B คือ น้ำหนักของถัวระเหย (มิลลิกรัม)

V คือ ปริมาตรของตัวอย่าง (มิลลิลิตร)

2.5.2 การวัดค่าความเป็นกรด - เบส

วิธีวิเคราะห์

นำตัวอย่างน้ำที่ต้องการวิเคราะห์วางไว้ที่อุณหภูมิห้องก่อนการวิเคราะห์ครึ่งชั่วโมง
เปิดเครื่องวัดความเป็นกรด - เบสทิ้งไว้ 30 นาที

ถ้าง electrode ด้วยน้ำกลั่นแล้วขับเบาๆ ด้วยกระดาษทิชชู

จุ่มลงในสารละลายตัวอย่างที่ต้องการวัด รอจนค่าหยุดนิ่งจึงค่อยบันทึกค่าความเป็นกรด - เบส
ที่วัดได้

ถ้าง electrode ด้วยน้ำกลั่นแล้วขับเบาๆ ด้วยกระดาษทิชชู

ค่อยๆ จุ่ม electrode ลงในน้ำตัวอย่างโดยไม่ต้องกดปุ่มใดๆ อีก

จดบันทึกค่าที่อ่านได้จนครบทุกตัวอย่าง

2.5.3 การวิเคราะห์หาปริมาณคลอไรด์

2.5.3.1 การเตรียมสาร

1. โพแทสเซียมโครเมต อินดิเคเตอร์ : ละลายน้ำโพแทสเซียมโครเมต 50 กรัม ในน้ำเดือนน้อยแล้วเติมซิลเวอร์ในเทրอกกระทั่งได้ตะกอนสีแดงเกิดขึ้น ตั้งทิ้งไว้ 12 ชั่วโมง กรองและเติมน้ำกลั่นจนได้ปริมาตร 1 ลิตร

2. สารละลายน้ำรูปโซเดียมซิลเวอร์ในเทรอก 0.0141 นอร์มอล : ละลายน้ำซิลเวอร์ในเทรอก 2.395 กรัม ด้วยน้ำกลั่น ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นจนมีปริมาตร 1 ลิตร เก็บไว้ในขวดสีชา

3. โซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 นอร์มอล : ละลายน้ำโซเดียมไฮดรอกไซด์ 40 กรัม ด้วยน้ำกลั่น ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นจนมีปริมาตร 1 ลิตร

4. กรดซัลฟิวริก 1 นอร์มอล : กรณดัลฟิวริก 28 มิลลิลิตร เจือจาง ด้วยน้ำกลั่น ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นจนมีปริมาตร 1 ลิตร

2.5.3.2 การเตรียมตัวอย่าง

ใช้ตัวอย่างปริมาตร 50 มิลลิลิตร ใส่ลงในขวดรูปปูมพู่ ขนาด 250 มิลลิลิตร เผยนหมายเลขตัวอย่างที่ขวด แล้วทำการปรับค่าความเป็นกรด - เบสของตัวอย่างน้ำให้อยู่ในช่วง 7 – 10 ด้วยสารละลายน้ำโซเดียมไฮดรอกไซด์ หรือ กรณดัลฟิวริก

2.5.3.3 การไฟเกรต

เติมสารละลายน้ำโพแทสเซียมโครเมตอินดิเคเตอร์ 1 มิลลิลิตร ลงในตัวอย่างแล้ว ไฟเกรตด้วยสารละลายน้ำรูปโซเดียมซิลเวอร์ในเทรอก (ความเข้มข้น 0.0141 นอร์มอล) จนกระทั่งได้ สีเหลืองอมส้มซึ่งถือว่าเป็น endpoint ทำ blank ทุกครั้ง โดยใช้น้ำกลั่นแทน

2.5.3.4 การคำนวณ

$$\text{ปริมาณคลอไรด์ (มิลลิกรัมต่อลิตร)} = \frac{(A - B) \times N \times 35.45 \times 100}{V}$$

เมื่อ A คือ ปริมาตรของสารละลายน้ำรูปโซเดียมซิลเวอร์ในเทรอกที่ใช้ ไฟเกรต
ตัวอย่าง (มิลลิลิตร)

B คือ ปริมาตรของสารละลายน้ำรูปโซเดียมซิลเวอร์ในเทรอกที่ใช้ ไฟเกรต blank
(มิลลิลิตร)

N คือ ความเข้มข้นของซิลเวอร์ในเทรอก (นอร์มอล)

V คือ ปริมาตรของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ (มิลลิลิตร)

2.5.4 การวิเคราะห์หาความกระด้าง

2.5.4.1 การเตรียมสารเคมี

1. สารละลายน้ำฟเฟอร์ (Buffer solution) : ละลายน้ำโซเดียมคลอไรด์ (NH_4Cl) 67.5 กรัม ในน้ำโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NH_4OH) เช่นชั่น 570 มิลลิลิตร แล้วเจือจางในขวดวัดปริมาตรครบ 1,000 มิลลิลิตร

2. สารละลายน้ำออร์โกร์โนมเบคทีอินดิเคเตอร์ (Eriochrome Black - T indicator) : ละลายน้ำไฮดรอกซิลามิโนไฮดรคลอไรด์ (Hydroxylamine hydrochloride) 4.5 กรัม และออร์โกร์โนมเบค - T 0.50 กรัม ในเอทานอล (Ethanol) 70% ปริมาตร 100 มิลลิลิตร (สารละลายนินดิเคเตอร์ต้องเตรียมใหม่ทุก 2 – 3 วัน)

3. สารละลายน้ำแคลเซียมมาตรฐาน 0.010 โมลาร์ (Standard calcium solution) : นำแคปซูลเชิงคาร์บอนเนตที่ปราศจากน้ำ (Anhydrous calcium carbonate) มาอบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส ทิ้งให้เย็นในถุงดูดความชื้น แล้วชั่งมา 1 กรัม เติมในบีกเกอร์ขนาด 1,000 มิลลิลิตร เติมสารละลายน้ำไฮดรคลอริกกับน้ำลงไป ค่อยๆ คนจนกระทั่งแคลเซียมคาร์บอนเนตละลายดีแล้วเจือจางต่อจนมีปริมาตรครบ 200 มิลลิลิตร นำสารละลายน้ำที่ได้ต้มอีก 5 - 10 นาที เพื่อไล่คาร์บอนไดออกไซด์ออก เมื่อยังดีแล้วใช้สารละลายน้ำโซเดียมไฮดรอกไซด์ 3 นอร์มอล นำไปรับความเป็นกรด - เปสให้เท่ากับ 7 โดยใช้มาตรวัดความเป็นกรด - เปส ใช้น้ำกลั่นเจือจางจนมีปริมาตร 1,000 มิลลิลิตร

4. สารละลายน้ำเอ็ติทีเอ (Standard EDTA solution) : ละลายน้ำเอ็ติทีเอ 4 กรัม และแมกนีเซียมคลอไรด์ ($\text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$) 10 มิลลิกรัม ในน้ำกลั่นเจือจางจนมีปริมาตรครบ 1,000 มิลลิลิตร นำไปเทียบมาตรฐานกับสารละลายน้ำแคลเซียมมาตรฐาน โดยดูดสารละลายน้ำแคลเซียมมาตรฐาน 10 มิลลิลิตร และน้ำ 90 มิลลิลิตร ใส่ขวดรูปทรงพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร ไถเทเรตต์โดยใช้สารละลายน้ำเอ็ติทีเอมาตรฐานจนถึงจุดยุติของออร์โกร์โนมเบคทีตามวิธีเดียวกับการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำ คำนวณโมลาริตี้ของเอ็ติทีเอ (การเตรียมสารละลายน้ำเอ็ติทีเอควรเตรียมให้มีความเข้มข้นมากกว่า 0.010 โมลาร์ เล็กน้อย)

2.5.4.2 วิธีวิเคราะห์

ปีเปตัน้ำตัวอย่างปริมาตร 50 มิลลิลิตร ใส่ลงในขวดรูปชามพู่ ขนาด 125 มิลลิลิตร

เติมสารละลายน้ำฟเฟอร์ 1 - 2 มิลลิลิตร แก้วงให้เข้ากัน

เติมเออร์โอล โครมแบลคที อินดิกेटอร์ 8 หยด แก้วงให้เข้ากัน

นำไปไประดัดด้วยสารละลายน้ำตรฐาน อีดีทีเอ 0.01 ไมลาร์ เมื่อถึงจุดยุติสารละลายจะเปลี่ยนจากศีนั่งแดงเป็นสีน้ำเงิน จดบันทึกปริมาณที่ใช้

blank ทำเช่นเดียวกับน้ำตัวอย่างแต่ใช้น้ำกลั่นแทน จดปริมาตรของสารละลายน้ำตรฐาน อีดีทีเอ ที่ใช้

คำนวณหาปริมาณความกระด้าง (มิลลิกรัมต่อลิตร)

2.5.4.3 การคำนวณ

ปริมาณความกระด้าง โดยคำนวณเป็นเคลดเชิญการ์บอนเนต

$$(\text{มิลลิกรัมต่อลิตร}) = \frac{(A - B) \times N \times 1000 \times 100.09}{V}$$

เมื่อ A คือ ปริมาตรของสารละลายน้ำตรฐานอีดีทีเอ ที่ตัวอย่างใช้ (มิลลิลิตร)

B คือ ปริมาตรของสารละลายน้ำตรฐานอีดีทีเอ ที่ blank ใช้ (มิลลิลิตร)

N คือ ความเข้มข้นของสารละลายน้ำตรฐานอีดีทีเอ (ไมลาร์)

V คือ ปริมาตรของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ (มิลลิลิตร)

2.5.5 การวิเคราะห์หาปริมาณในเกรท

2.5.5.1 วิธีการเตรียมสาร

1. สารละลายนามาตรฐาน : ชั่งโพแทสเซียมไนเตรท 0.0200 กรัม ละลายในน้ำกลั่น ปรับปริมาตรให้ครบ 250 มิลลิลิตร ซึ่งสารมาตรฐานนี้มีความเข้มข้นเท่ากับ 11.1378 มิลลิกรัม (ในโตรเจน) ต่อลิตร

2. สารละลายนีฟินอลในกรดซัลฟิวริก : ละลายนีฟินอล 3 กรัม ในกรดซัลฟิวริก เข้มข้น 20 มิลลิลิตร สารละลายนีฟิริมใหม่ทุกครั้งที่ใช้

2.5.5.2 วิธีวิเคราะห์

ปั๊ปตันน้ำตัวอย่างปริมาตร 10 มิลลิลิตร ลงในถ้วยระ夷เหด้าวางบนอ่างน้ำร้อนระ夷จนแห้ง

เติมสารละลายนีฟินอลในกรดซัลฟิวริกลงไป 1 มิลลิลิตร ใช้แท่งแก้วคนให้เข้ากัน
ตั้งทิ่งไว้ 2-3 นาที

เติมน้ำกลั่นประมาณ 5-10 มิลลิลิตร คนให้ท่วงแล้วถ่ายลงในขวดวัดปริมาตรขนาด 50 มิลลิลิตร

เติมแอมโมเนียนไฮดรอกไซด์ 4 มิลลิลิตร แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นจนครบ 50 มิลลิลิตร

นำไปวัดค่า absorbance ที่ความยาวคลื่น 405 นาโนเมตร ด้วยเครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ ชนิดยูวีวีส แบบถ่ายแสงคู่ โดยเทียบกับกราฟมาตรฐาน

blank ทำเช่นเดียวกับน้ำตัวอย่างแต่ใช้น้ำกลั่นแทน

คำนวณหาปริมาณในเกรท (มิลลิกรัมต่อลิตร)

2.5.5.3 การเทียบกราฟมาตรฐาน

1. ปีเปตสารละลายน้ำมาร์ตรฐานโพแทสเซียมในเครต ความเข้มข้น 11.1378 มิลลิกรัม (ในไตรเจน) ต่อลิตร ปริมาณ 1.0, 3.0, 5.0 และ 10.0 มิลลิลิตร ตามลำดับ ลงในถ้วยระ夷 แล้วนำไปวางบนอ่างน้ำร้อนระ夷จนแห้ง ซึ่งสารละลายน้ำมีความเข้มข้น 0.2228, 0.6683, 1.1138 และ 2.2276 มิลลิกรัม (ในไตรเจน) ต่อลิตร ขั้นต่อไปทำเช่นเดียวกับตัวอย่าง (ข้อ 1.2 – 1.4)

2. นำไปวัดค่า absorbance ที่ความยาวคลื่น 405 นาโนเมตร ด้วยเครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ชนิดยูวีวิส เพื่อทำการฟมาตรฐานด้วยเครื่อง

2.5.5.4 การคำนวณ

ปริมาณในเครต โดยคำนวณเป็นในไตรเจน (มิลลิกรัมต่อลิตร)

$$= \frac{\text{ความเข้มข้น} \times \text{ปริมาณสุทธิ}}{\text{ปริมาตรตัวอย่าง}}$$

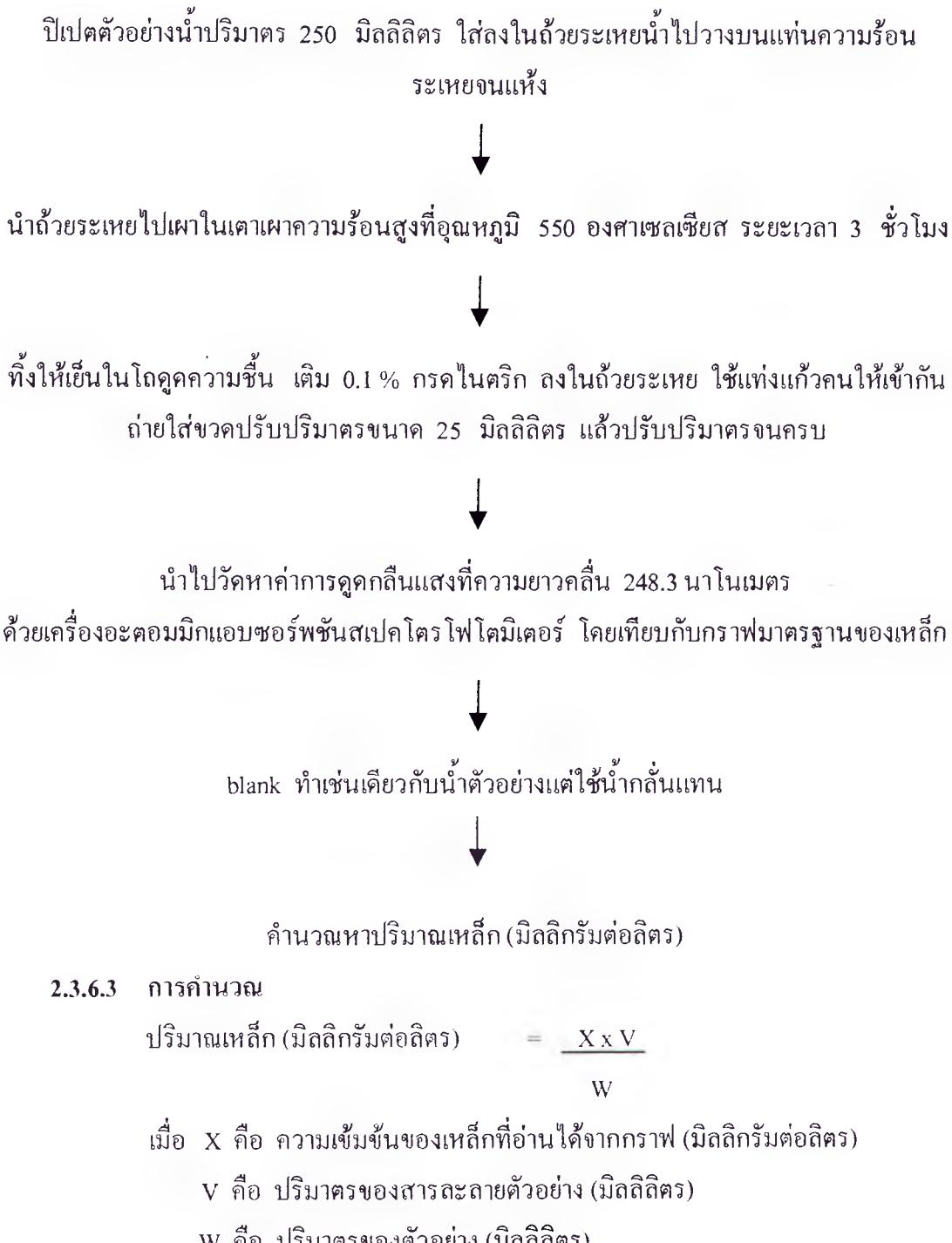
2.5.6 การวิเคราะห์หาปริมาณเหล็ก

2.5.6.1 การเตรียมสาร

1. กรดไนตริก 0.1% ปีเปตกรดไนตริก (65%) มา 1 มิลลิลิตร ลงในขวดวัสดุปริมาตรขนาด 1,000 มิลลิลิตร แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นจนครบ

2. ปีเปตสารละลายน้ำมาร์ตรฐานเหล็ก 0.1, 0.15, 0.2 และ 0.25 มิลลิลิตร ลงในขวดวัสดุปริมาตรขนาด 50 มิลลิลิตร แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นจนครบ ซึ่งสารละลายน้ำมาร์ตรฐานเหล็กจะมีความเข้มข้นเท่ากับ 2, 3, 4 และ 5 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ แล้วนำไปวัดด้วยเครื่องอะตอมนิกแบบชอร์พชันสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ เพื่อทำการฟมาตรฐาน

2.3.6.2 วิธีวิเคราะห์

2.5.7 การวิเคราะห์หาปริมาณตะกั่ว

2.5.7.1 การเตรียมสาร

1. กรดไนตริก 0.1% ปีเปตกรดไนตริก (65%) มา 1 มิลลิลิตร ลงในขวดวัดปริมาตรขนาด 1,000 มิลลิลิตร แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นจนครบ
2. ปีเปตสารละลายนามาตรฐานตะกั่ว 0.25, 0.5, 0.75 และ 1 มิลลิลิตร ลงในขวดวัดปริมาตรขนาด 50 มิลลิลิตร แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นจนครบ ซึ่งสารละลายนามาตรฐานตะกั่วจะมีความเข้มข้นเท่ากับ 5, 10, 15 และ 20 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับแล้วนำไปวัดด้วยเครื่องด้วยเครื่องอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปคโตรโฟโตมิเตอร์ เพื่อทำการฟามาตรฐาน

2.5.7.2 วิธีวิเคราะห์

ปีเปตตัวอย่างนำปริมาตร 250 มิลลิลิตร ใส่ถ้วยระ夷หน้าไปวางบนแท่นความร้อน
ระ夷จนแห้ง

นำถ้วยระ夷ไปเผาในเตาเผาความร้อนสูงที่อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส ระยะเวลา 3 ชั่วโมง

ทิ้งให้เย็นในโคลด์ความชื้น เติม 0.1 % กรดไนตริก ลงในถ้วยระ夷 ใช้แห่งแก้วคนให้เข้ากัน
ถ่ายใส่ขวดปรับปริมาตรขนาด 25 มิลลิลิตร

นำไปวัดหาค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 283.3 นาโนเมตร
ด้วยเครื่องอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปคโตรโฟโตมิเตอร์ โดยเทียบกับกราฟนามาตรฐานของตะกั่ว

blank ทำเช่นเดียวกับนำตัวอย่างแต่ใช้น้ำกลั่นแทน

คำนวณหาปริมาณตะกั่ว (มิลลิกรัมต่อลิตร)

2.5.7.3 การคำนวณ

$$\text{ปริมาณตะกั่ว (มิลลิกรัมต่อลิตร)} = \frac{X \times V}{W}$$

เมื่อ X คือ ความเข้มข้นของตะกั่วที่อ่านได้จากราฟ (มิลลิกรัมต่อลิตร)

V คือ ปริมาตรของสารละลายตัวอย่าง (มิลลิลิตร)

W คือ ปริมาตรของตัวอย่าง (มิลลิลิตร)

บทที่ 3

ผลการทดลองและอภิปรายผล

3.1 ปริมาณของแข็งทั้งหมด

จากการวิเคราะห์หาปริมาณของแข็งทั้งหมดในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยีห้อ โดยการนำน้ำแข็งหลอดมาละลาย แล้วระเหยในถ้วยระเหยและนำไปชั่งหาค่าน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น หลังจากนั้นนำค่าที่ได้ไปคำนวณก็จะได้ปริมาณของแข็งทั้งหมดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงปริมาณของแข็งทั้งหมดของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยีห้อ

ยีห้อ	ปริมาณของแข็งทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อตัวอย่าง)
นิกซ์-ซีล-ยูนิต	16.00 ± 4.36
เตยหอม	4.00 ± 0.00
กังไอซ์	11.50 ± 0.71
เป-เป	16.33 ± 3.51

จากการวิเคราะห์หาปริมาณของแข็งทั้งหมดในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยีห้อนิกซ์-ซีล-ยูนิต เตยหอม กังไอซ์และเป-เป พบว่ามีปริมาณของแข็งทั้งหมดเท่ากับ 16.00 4.00 11.50 และ 16.33 มิลลิกรัมต่อตัวอย่าง ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าปริมาณของแข็งทั้งหมดของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยีห้อมีค่าอยู่ในช่วง 4.00 – 16.33 มิลลิกรัมต่อตัวอย่าง ซึ่งมีค่าไม่เกินมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ (ปริมาณของแข็งทั้งหมดมีค่าไม่เกิน 500.00 มิลลิกรัมต่อตัวอย่าง) อาจเนื่องจากตัวอย่างน้ำที่นำมาใช้ในการผลิตได้ผ่านการปรับปรุงคุณภาพและเป็นช่วงฤดูที่มีปริมาณน้ำมากทำให้ปริมาณสารปนเปื้อนในแหล่งน้ำเชื้อจาง มีความเข้มข้นน้อย

3.2 ค่าความเป็นกรด-เบส

จากการวิเคราะห์ความเป็นกรด - เบสในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยีห้อโดยใช้เครื่องพิอชนิเตอร์ซึ่งจะได้ค่าความเป็นกรด - เบส ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าความเป็นกรด - เบสของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยีห้อ

ยีห้อ	ค่าความเป็นกรด - เบส
นิกซ์ -ซีล-ยูนิต	7.72 ± 0.19
เตยหอม	6.50 ± 0.48
กังไอซ์	7.23 ± 0.17
เป-เป	7.05 ± 0.31

จากการวิเคราะห์หาค่าความเป็นกรด-เบสของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยีห้อนิกซ์-ซีล-ยูนิต เตยหอม กังไอซ์และเป-เป มีค่าเท่ากับ 7.72 6.50 7.23 และ 7.05 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าค่าความเป็นกรด - เบสของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยีห้อมีค่าอยู่ในช่วง 6.50 – 7.72 มีค่าอยู่ในช่วงมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ ซึ่งค่าความเป็นกรดเบสต้องอยู่ระหว่าง 6.5 – 8.5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะน้ำที่นำมาผลิตได้ผ่านกระบวนการที่มีคุณภาพ

3.3 ปริมาณคลอไรด์

จากการวิเคราะห์หาปริมาณคลอไรด์ ในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยีห้อโดยการนำไปให้กับเครื่องดับสสารละลายน้ำมาตรฐานซิลเวอร์ในเควท แล้วนำคำนวนหาปริมาณคลอไรด์ ซึ่งได้ผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงปริมาณคลอไรด์ในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยีห้อ

ยีห้อ	ปริมาณคลอไรด์ (มิลลิกรัมต่อลิตร)
นิกซ์ -ซีล-ยูนิต	N. D.
เตยหอม	N. D.
กังไอซ์	N. D.
เป-เป	N. D.

N. D. (Non Detectable) = ไม่สามารถตรวจพบ

จากการวิเคราะห์หาปริมาณคลอไรด์ของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยี่ห้อนิกซ์-ซีล-ยูนิต เตยก่อน กังไอยซ์และเป-เปี้ย พบร่วมกันในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อไม่สามารถตรวจพบ อาจเนื่องมาจากการนำเข้าแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อมีปริมาณคลอไรด์ปานเปื้อนในปริมาณที่น้อยมากจนไม่สามารถตรวจพบปริมาณคลอไรด์

3.4 ปริมาณความกระด้าง (โดยคำนวณเป็นแคลเซียมคาร์บอเนต)

จากการวิเคราะห์หาความกระด้างในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ โดยการนำไปไกเตรท ด้วยสารละลายน้ำตรฐานอีดีทีเอ และนำค่าที่ได้ไปคำนวณหาปริมาณความกระด้างซึ่งได้ผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงปริมาณความกระด้างในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ

ยี่ห้อ	ปริมาณความกระด้าง (มิลลิกรัมต่อลิตร)
นิกซ์ -ซีล-ยูนิต	N. D.
เตยก่อน	N. D.
กังไอยซ์	N. D.
เป-เปี้ย	N. D.

N. D. (Non Detectable) = ไม่สามารถตรวจพบ

จากการวิเคราะห์หาปริมาณความกระด้างของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยี่ห้อนิกซ์-ซีล-ยูนิต เตยก่อน กังไอยซ์และเป-เปี้ย พบร่วมกันในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อไม่สามารถตรวจพบ อาจเนื่องมาจากการนำเข้าแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อที่นำมาวิเคราะห์มีปริมาณโลหะแคลเซียมน้อยมากทำให้ไม่สามารถตรวจพบปริมาณความกระด้าง

3.5 ปริมาณในเกรท (โดยคำนวณเป็นในโทรศัพท์)

จากการวิเคราะห์หาปริมาณในเกรทในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ โดยการนำไปรัดค่าดูดกลืนแสงด้วยเครื่องสเปกโตร โฟโตมิเตอร์ ที่ความยาวคลื่น 405 นาโนเมตรแล้วนำค่าที่ได้ไปคำนวณหาปริมาณในเกรท ซึ่งได้ผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงปริมาณในเครื่องน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยีห้อ

ยีห้อ	ปริมาณในเครื่อง (มิลลิกรัมต่อลิตร)
นิกซ์-ซีล-ยูนิต	N. D.
เตยกอม	N. D.
กังไอซ์	N. D.
เป-เป'	0.0910 ± 0.00

N. D. (Non Detectable) = ไม่สามารถตรวจพบ

จากการวิเคราะห์หาปริมาณในเครื่องน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยีห้อนิกซ์-ซีล-ยูนิต เตยกอม กังไอซ์และเป-เป' พบร่วมกับนิกซ์-ซีล-ยูนิต เตยกอมและกังไอซ์ไม่สามารถหาค่าได้ ส่วนยีห้อเป-เป' มีค่าเท่ากับ 0.0910 มิลลิกรัมต่อลิตร จะเห็นได้ว่าค่าที่ได้ไม่เกินมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนด (ไม่เกิน 4.0 มิลลิกรัมต่อลิตร) อาจเนื่องมาจาก น้ำที่นำมาผลิตอยู่ ในช่วงฤดูฝนทำให้ปริมาณในเครื่องที่บันปีอนเจือจางและมีความเข้มข้นน้อย

3.6 ปริมาณเหล็ก

จากการวิเคราะห์หาปริมาณเหล็กในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยีห้อ โดยการนำไปทำการวัดค่าคุณภาพลักษณะด้วยเครื่องอะตอมฟิวเขอฟรันส์เพลค โตรไฟโตรมิเตอร์ ที่ความยาวคลื่น 248.3 นาโนเมตร แล้วนำค่าที่ได้ไปคำนวณ ซึ่งได้ผลลัพธ์ตารางที่ 6

ตารางที่ 3.6 แสดงปริมาณเหล็กในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยีห้อ

ยีห้อ	ปริมาณเหล็ก (มิลลิกรัมต่อลิตร)
นิกซ์-ซีล-ยูนิต	0.003 ± 0.000
เตยกอม	0.003 ± 0.000
กังไอซ์	0.002 ± 0.001
เป-เป'	0.003 ± 0.000

จากการวิเคราะห์หาปริมาณเหล็กในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยี่ห้อนิกซ์-ซีล-ยูนิต เตยก่อน กังไอซ์และเป.-เป๊ พบร่วมค่าเท่ากับ 0.003 0.003 0.002 และ 0.003 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าปริมาณเหล็กในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ มีค่าอยู่ในช่วง 0.002 – 0.003 มิลลิกรัมต่อลิตร นำเข้าที่น้ำแข็งทั้ง 4 ยี่ห้อ มีปริมาณเหล็กไม่เกินมาตรฐานตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนด (ปริมาณเหล็กนิ่มค่าไม่เกิน 0.30 มิลลิกรัมต่อลิตร)

3.7 ปริมาณตะกั่ว

จากการวิเคราะห์หาปริมาณตะกั่วในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ โดยการนำไปทำการวัดค่าคูณก้อนแสงด้วยเครื่องอัตโนมัติแบบซอร์พชันสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ ที่ความยาวคลื่น 283.3 นาโนเมตร แล้วนำค่าที่ได้ไปคำนวณ ซึ่งได้ผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงปริมาณเหล็กในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงทั้ง 4 ยี่ห้อ

ยี่ห้อ	ปริมาณเหล็ก (มิลลิกรัมต่อลิตร)
นิกซ์ – ซีล-ยูนิต	N. D.
เตยก่อน	N. D.
กังไอซ์	N. D.
เป.-เป๊	N. D.

N. D. (Non Detectable) = ไม่สามารถตรวจพบ

จากการวิเคราะห์หาปริมาณตะกั่วของน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยี่ห้อนิกซ์-ซีล-ยูนิต เตยก่อน กังไอซ์และเป.-เป๊ พบร่วมไม่สามารถตรวจพบได้หรือมีปริมาณน้อยมากจนไม่สามารถตรวจพบได้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอยู่ในช่วงคุณภาพทำให้ปริมาณสารตะกั่วที่ป่นเปื้อนในน้ำแข็ง

บทที่ 4

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการทดลอง

จากการนำน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงที่วางจำหน่ายบริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจำนวน 4 ยีห้อได้แก่ นิกซ์-ซีล-บูนิต เตยกอม กังไอซ์และเป-เป๊ ซึ่งได้ทำการเก็บค่าอย่างต่อเนื่องตั้งแต่วันที่ 1 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2547 ถึงวันที่ 15 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2547 แล้วนำตัวอย่างมาวิเคราะห์คุณภาพทางเคมี 7 พารามิเตอร์ ได้แก่ ปริมาณของแข็งทั้งหมด ความเป็นกรด-เบส ปริมาณคลอไรด์ ปริมาณความกระด้าง ปริมาณใน terrestrial ปริมาณเหล็กและปริมาณตะกั่ว พนับว่าปริมาณของแข็งทั้งหมด มีค่าอยู่ในช่วง 11.67 - 16.00 มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าความเป็นกรด-เบส มีค่าอยู่ในช่วง 6.50 - 7.72 ปริมาณใน terrestrial (โดยคำนวณเป็นในโตรเจน) พนเฉพาะในน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยีห้อเป-เป๊ มีค่าเท่ากับ 0.0910 มิลลิกรัมต่อลิตร ปริมาณเหล็ก มีค่าอยู่ในช่วง 0.002-0.003 มิลลิกรัมต่อลิตร ส่วนปริมาณคลอไรด์ ปริมาณความกระด้าง (โดยคำนวณเป็นแคลเซียมคาร์บอนเนต) และปริมาณตะกั่วไม่สามารถตรวจพบทั้ง 4 ยีห้อ ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่า ค่าที่วิเคราะห์ได้ 7 พารามิเตอร์ ไม่มีน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยีห้อใดมีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 ช่วงที่ทำการวิเคราะห์เป็นฤดูที่มีปริมาณน้ำมาก (ฤดูฝน) ทำให้สารปนเปื้อนในแหล่งน้ำที่นำมาผลิตน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงเจือจากและมีความเข้มข้นน้อย หากทำการวิเคราะห์ในช่วงที่มีปริมาณน้ำน้อย (ฤดูแล้ง) ค่าที่ได้อาจมีค่าสูงขึ้น

4.2.2 ในการหัวจัยครั้งต่อไปควรศึกษาคุณภาพของน้ำแข็งหลอดที่แบ่งขายตามตลาดหรือร้านค้าต่างๆ

4.2.3 ในการวิเคราะห์น้ำแข็งครั้งต่อไปควรศึกษาพารามิเตอร์อื่นๆ เช่น ความกรุ่น สารหนุนทองแดง แคลเซียม ปรอท และซีลีเนียม เป็นต้น

บรรณานุกรม

ธนาธิป รักศิลป์. 254. ทำการวิเคราะห์คุณภาพน้ำดื่มบรรจุขวดในเขตเทศบาลเมืองเลย.

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. (สำเนา)

จุลีกรรณ์ บุญวงศ์วิโรจน์ และ สมชาย สิทธิโภกุล. ศึกษาคุณภาพทางชลชีวิทยาของน้ำดื่มน้ำใช้ในจังหวัดนครราชสีมา. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์นิคราชสีมา. (สำเนา)

สุชน ช่วยเกิด. 2544. ศึกษาสภาพโดยทั่วไปของน้ำบาดาลในจังหวัดรายรัฐนี้.

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. (สำเนา)

ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์นิคราชสีมา. 2538. การสำรวจคุณภาพน้ำบำบัดริโภคในพื้นที่ปีกดันทิพ. นครราชสีมา. (สำเนา)

เฉลิมฯ ศรีสงวน และ สิทธิพงษ์ พันผล. 2547. ได้วิเคราะห์คุณภาพทางเคมีของน้ำดื่มบรรจุขวดบริเวณสถานบันราชนักศึกษาศรีธรรมราช. การศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.(สำเนา)

ศักดา ณัณ尼ล. 2534. กระบวนการผลิตและสภาพแวดล้อมของโรงงานผลิตน้ำแข็งต่อคุณภาพน้ำแข็งที่ใช้บริโภคในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. สาขาวิชาอาสามัชชีสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

นั่นสิน ตัณฑุลเวศน์และไพบูลย์ พรประภา. 2536. การจัดการคุณภาพน้ำและการบำบัดน้ำเสีย.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นั่นสิน ตัณฑุลเวศน์และนั่นรักษ์ ตัณฑุลเวศน์. 2545. เคมีวิทยาของน้ำและน้ำเสีย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วรรณคณา สังสิทธิสวัสดิ์. 2542. การวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางเคมีและทางกายภาพ. ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 3. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น

นั่นสิน ตัณฑุลเวศน์. 2546. คู่มือวิเคราะห์คุณภาพน้ำ. ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรรณิกา ศิริสิงห. 2544. เคมีของน้ำโซกรอกและการวิเคราะห์. ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

ธงชัย พรผลสวัสดิ์และอุษา วิเศษสุนน. 2535. คู่มือวิเคราะห์น้ำเสีย. ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : สมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมไทย

บรรณานุกรม (ต่อ)

นวลดพรรษ ณ ระนอง. 2533. ปฏิบัติการคุณภาพน้ำ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีจ้าวณ
ทหารดาดกระปัง
กระทรวงสาธารณสุข. น้ำแข็ง. <http://www.fda.moph.go.th/fda-net/html/product/food/ice.htm>.
(1 มีนาคม 2548)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางที่ ผ.1 แสดงค่ามาตรฐานของการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำแข็งหลอดบรรจุภัณฑ์

รายการ	ค่ามาตรฐาน (มิลลิกรัมต่อลิตร)
ปริมาณของเชื้อทึ้งหมด	ไม่เกิน 500.00
ความเป็นกรด-เบส	ไม่เกิน 6.5-8.5
คลอร์ไรด์	ไม่เกิน 250.00
ความกระด่าง ¹ (โดยคำนวณเป็นแคลเซียมคาร์บอเนต)	ไม่เกิน 100.00
ไนเตรต (โดยคำนวณเป็นไนโตรเจน)	ไม่เกิน 4.00
เหล็ก	ไม่เกิน 0.30
ตะกั่ว	ไม่เกิน 0.05

ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

จากการทำการวิจัยผู้ทำการวิจัยได้จดบันทึกค่าที่ได้จากการทดลองทั้ง 7 พารามิเตอร์ ได้แก่ ปริมาณของแข็งทั้งหมด ความเป็นกรด-เบส ปริมาณคลอไรด์ ปริมาณความกระด้าง ปริมาณในtered ปริมาณตะกั่ว และปริมาณเหล็ก ซึ่งจะนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าต่าง ๆ โดยใช้สูตรของแต่ละพารามิเตอร์ และรายงานผล

ปริมาณน้ำหนักของแข็งทั้งหมด

ตารางที่ ผ.2 แสดงค่าปริมาณน้ำหนักของแข็งทั้งหมด

ตัวอย่าง	น้ำแข็งหลอด บรรจุถุงยีห้อ	น้ำหนักถ่วง ก่อนระ夷 x 10^3 (มิลลิกรัม)	น้ำหนักถ่วง หลังระ夷 x 10^3 (มิลลิกรัม)	ผลต่างของน้ำ หนักถ่วงก่อนและ หลังระ夷 x 10^3 (มิลลิกรัม)	ปริมาณของ แข็งทั้งหมด (มิลลิกรัมต่อ ลิตร)	เฉลี่ย (มิลลิกรัมต่อ ลิตร)
1	นิกซ์-ชีล- ยู นิต	1	95.9408	95.9426	0.0018	18.00
		2	95.9399	95.9418	0.0019	19.00
		3	95.941	95.9421	0.0011	11.00
2	เตยก้อน	1	94.1916	94.1920	0.0004	4.00
		3	94.1907	94.1911	0.0004	4.00
3	กั้งไกอซ'	1	93.8104	93.8116	0.0012	12.00
		2	93.8084	93.8095	0.0011	11.00
4	เบ-เบ'	1	94.0148	94.0164	0.0016	16.00
		2	94.0155	94.0168	0.0013	13.00
		3	94.0162	94.0182	0.0020	20.00

ความเป็นกรด-เบส

ตารางที่ ผ.3 แสดงค่าความเป็นกรด-เบส

ตัวอย่าง ที่	น้ำแข็งหลอด บรรจุถุง เยื่อห่อ	จำนวน ชั้น	ค่าความเป็นกรด-เบส (pH)	เฉลี่ย
1	นิกซ์-ชีลด์-มูนิต	1	7.50	7.72 ± 0.19
		2	7.82	
		3	7.83	
2	เตยกห้อม	1	7.05	6.50 ± 0.48
		2	6.28	
		3	6.18	
3	กังไอซ์	1	7.05	7.23 ± 0.17
		2	7.38	
		3	7.25	
4	เปล-เปล	1	7.25	7.05 ± 0.31
		2	6.69	
		3	7.20	

ปริมาณกลอไรด์

ตารางที่ พ.4 แสดงก่อปริมาณกลอไรด์

ตัวอย่าง	น้ำแข็ง หลอดบรรจุ ถุงเยื่อห่อ	เข้มข้น mg/L	ปริมาตรของตัวอย่าง (มิลลิลิตร)	ความเข้มข้น ของซิลเวอร์ ในตราช (หน่วยนอล)	ปริมาตรของ ซิลเวอร์ในตราช ที่ใช้ตราช แบบที่ (มิลลิลิตร)	ปริมาตรของ ซิลเวอร์ในตราช ที่ใช้ตราช ตัวอย่าง (มิลลิลิตร)	ปริมาณกลอ ไรด์ (มิลลิกรัมต่อ ลิตร)
1	นิกซ์-ซีล- ยูนิต	1	50	0.0141	0.2	0.2	N. D.
		2	50	0.0141	0.2	0.2	
		3	50	0.0141	0.2	0.1	
2	เดบหอน	1	50	0.0141	0.2	0.2	N. D.
		2	50	0.0141	0.2	0.1	
		3	50	0.0141	0.2	0.2	
3	กังไอซ์	1	50	0.0141	0.2	0.2	N. D.
		2	50	0.0141	0.2	0.2	
		3	50	0.0141	0.2	0.2	
4	เป-เป'	1	50	0.0141	0.2	0.2	N. D.
		2	50	0.0141	0.2	0.2	
		3	50	0.0141	0.2	0.2	

N. D. (Non Detectable) = ไม่สามารถตรวจพบ

ปริมาณความกระด้าง (โดยคำนวณเป็นแคลเซียมคาร์บอนات)

ปริมาณความกระด้างไม่สามารถตรวจพบ เนื่องจากเมื่อเติมสารละลายเออริโอล์คราม
เบลค-ที อินดิเคเตอร์ลงไป (ก่อนการไฟเทรอทด้วยสารละลายมาตรฐาน อีดีทีเอ) ปรากฏว่า ทุกตัว
อย่างเปลี่ยนจากสีม่วงแดงเป็นสีน้ำเงินทันที

ปริมาณในตราช (โดยคำนวณเป็นไนโตรเจน)

ตารางที่ พ.5 แสดงค่าปริมาณในตราช

ตัวอย่างที่	น้ำแข็งหลอดบนรากชุดย่อยหอ	จำนวนชุด	ปริมาณตัวอย่าง (มิลลิกรัม)	ปริมาณ ดูดพ่ายของ ตัวอย่าง (มิลลิกรัม)	ความเข้มข้นของไนโตรเจน ที่ได้จากการ (มิลลิกรัมต่อลิตร)	ปริมาณในตราช (มิลลิกรัมต่อลิตร)	เฉลี่ย (มิลลิกรัมต่อ ลิตร)
1	นิกซ์-ชีด- ชูนิต	1	10	50	N. D.	N. D.	N. D.
		2	10	50	N. D.	N. D.	
		3	10	50	N. D.	N. D.	
2	เตยหอม	1	10	50	N. D.	N. D.	N. D.
		2	10	50	N. D.	N. D.	
		3	10	50	N. D.	N. D.	
3	กั้งไกอซซ'	1	10	50	N. D.	N. D.	N. D.
		2	10	50	N. D.	N. D.	
		3	10	50	N. D.	N. D.	
4	แป-แป	1	10	50	0.0182	0.0910	0.0910 ± 0.00
		2	10	50	N. D.	N. D.	
		3	10	50	N. D.	N. D.	

N. D. (Non Detectable) = ไม่สามารถตรวจพบ

ปริมาณเหล็ก

ตารางที่ ผ.6 แสดงค่าปริมาณเหล็ก

ตัวอย่าง	น้ำแข็งหกตัน น้ำดูดซึ่งมีห้อ	จำนวนครั้ง	ปริมาณครัวอย่าง (มิลลิลิตร)	ปริมาณสารละลายน้ำ ตัวอย่าง (มิลลิลิตร)	ความเข้มข้นที่ ได้กราฟ (มิลลิกรัมต่อ ลิตร)	ปริมาณเหล็ก [*] (มิลลิกรัมต่อ ลิตร)	เฉลี่ย [*] (มิลลิกรัม ต่อลิตร)
1	นิกซ์-ชีล- บูนิต	1	250	25	N. D.	N. D.	0.003 ± 0.000
		2	250	25	0.03	0.003	
		3	250	25	0.03	0.003	
2	เดย์หอม	1	250	25	0.03	0.003	0.003 ± 0.000
		2	250	25	0.03	0.003	
		3	250	25	0.03	0.003	
3	กังไอซ์	1	250	25	0.01	0.001	0.002 ± 0.001
		2	250	25	0.02	0.002	
		3	250	25	0.02	0.002	
4	เบ-เบ'	1	250	25	0.03	0.003	0.003 ± 0.000
		2	250	25	0.03	0.003	
		3	250	25	0.03	0.003	

N. D. (Non Detectable) = ไม่สามารถตรวจพบ

ปริมาณตะกั่ว

ตารางที่ พ.7 แสดงค่าปริมาณตะกั่ว

ตัวอย่างที่	ชื่อชุมชน	จำนวนหน่วย	ปริมาณตะกั่วต่อกรัม	ปริมาณสารละลายน้ำ soluble (มิลลิกรัม)	ปริมาณสารละลายน้ำต้องการ (มิลลิกรัม)	ความเข้มข้นที่ได้กราฟ (มิลลิกรัมต่อลิตร)	ปริมาณตะกั่ว (มิลลิกรัมต่อลิตร)	ผลลัพธ์ (มิลลิกรัมต่อลิตร)
1	นิกซ์-ชีล-บูนิต	1	250	25	25	N. D.	N. D.	N. D.
		2	250	25	25	N. D.	N. D.	
		3	250	25	25	N. D.	N. D.	
2	เดษห้อม	1	250	25	25	N. D.	N. D.	N. D.
		2	250	25	25	N. D.	N. D.	
		3	250	25	25	N. D.	N. D.	
3	กังไอซ์	1	250	25	25	N. D.	N. D.	N. D.
		2	250	25	25	N. D.	N. D.	
		3	250	25	25	N. D.	N. D.	
4	เป-เป	1	250	25	25	N. D.	N. D.	N. D.
		2	250	25	25	N. D.	N. D.	
		3	250	25	25	N. D.	N. D.	

N. D. (Non Detectable) = ไม่สามารถตรวจพบ

Date: 20/1/2009 Time : 13:18:57

CALIBRATION

Date: 20/1/09 Time: 13:14:41 AM

Instrument: Lambda 12 S/N: 1

Method: concl

Ordinate model: Single wavelength

Baseline: No correction (-0.00 0.00)

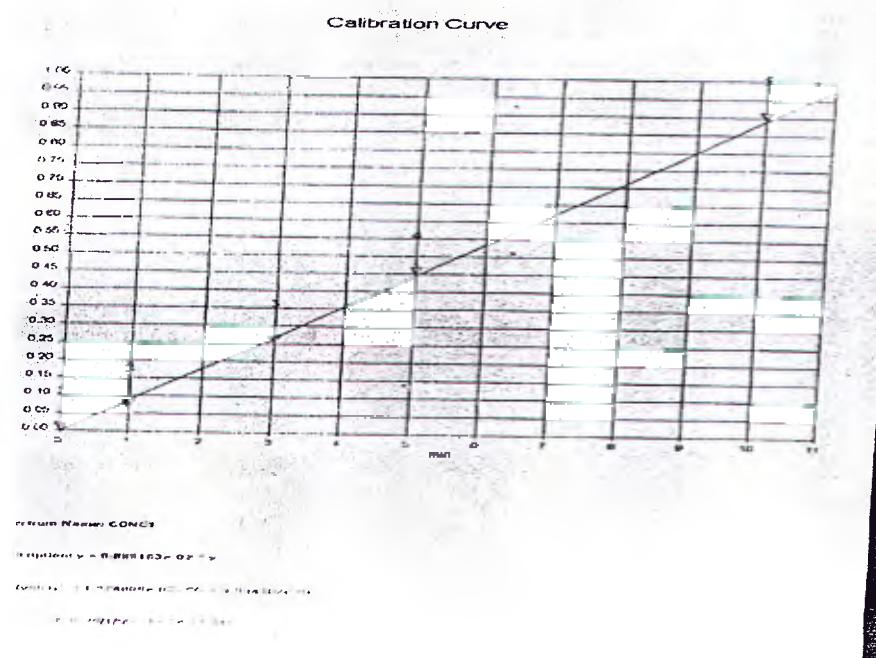
Wavelength(s)	Sample ID	Concentration	Ord. value
405.00	concl.001	0.0000 ml/l	0.0000
405.00	concl.002	1.0000 ml/l	0.0696
405.00	concl.003	3.0000 ml/l	0.2520
405.00	concl.004	5.0000 ml/l	0.4490
405.00	concl.005	10.000 ml/l	0.8927

Equation: $y = 8.889163e-02 * x$

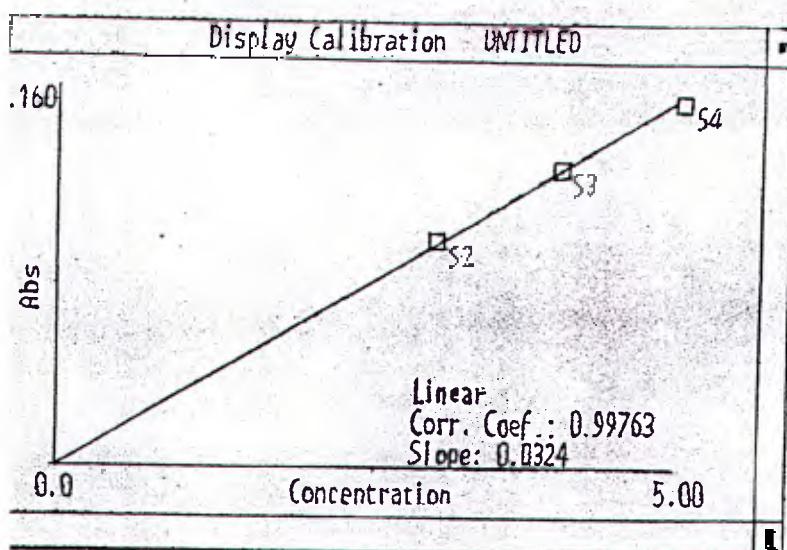
Residual error: 0.012240

Correlation coefficient: 0.999416

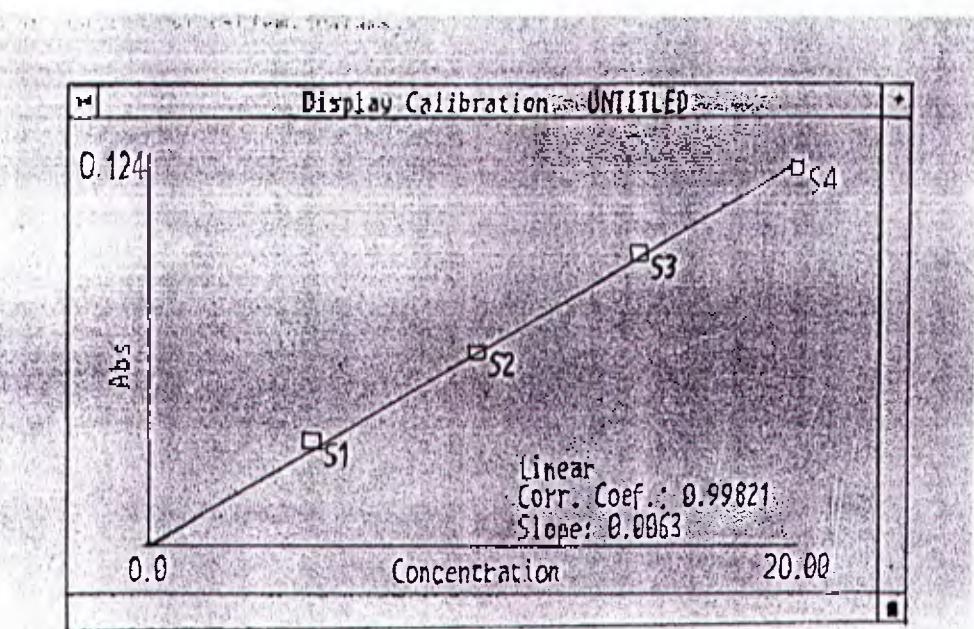
ภาพที่ ผ.1 ภาพแสดงค่าของกราฟมาตรฐานของการวิเคราะห์ในครบทุก

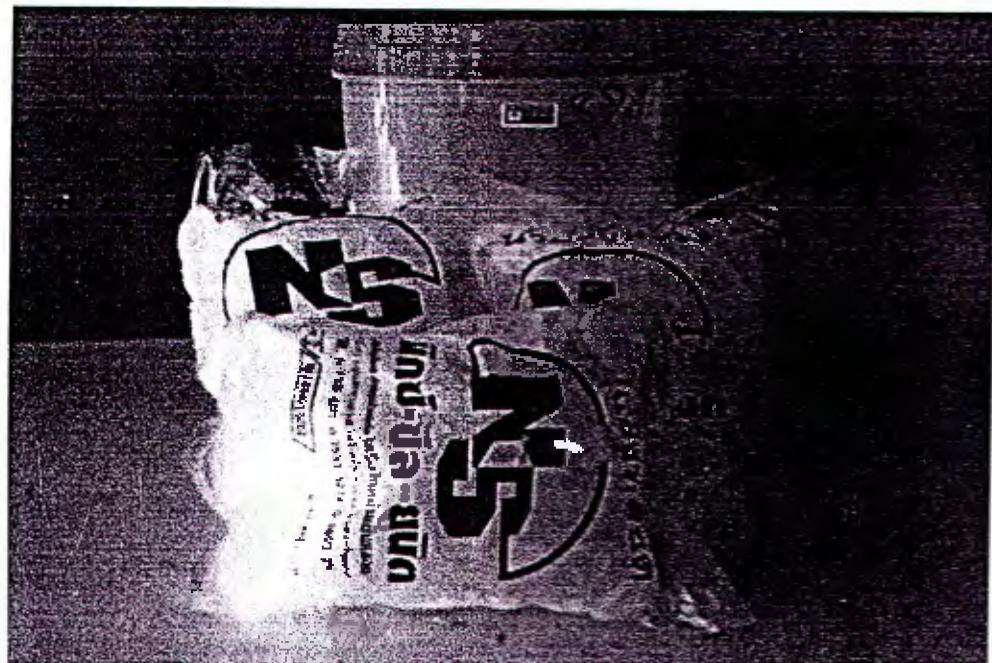
ภาพที่ ผ.2 ภาพแสดงกราฟม้าครฐานของกราวิเคราะห์ในเครื่อง

ภาพที่ พ.3 ภาพแสดงกราฟมาตรฐานของการวิเคราะห์เหล็ก

ภาพที่ พ.4 ภาพแสดงกราฟมาตรฐานของการวิเคราะห์ตะกั่ว

ภาพที่ ผ.5 ภาพแสดงตัวอย่างน้ำยาซักผ้าลดปริมาณเส้นใยห้อนิกซ์-ซีล-ยูนิต

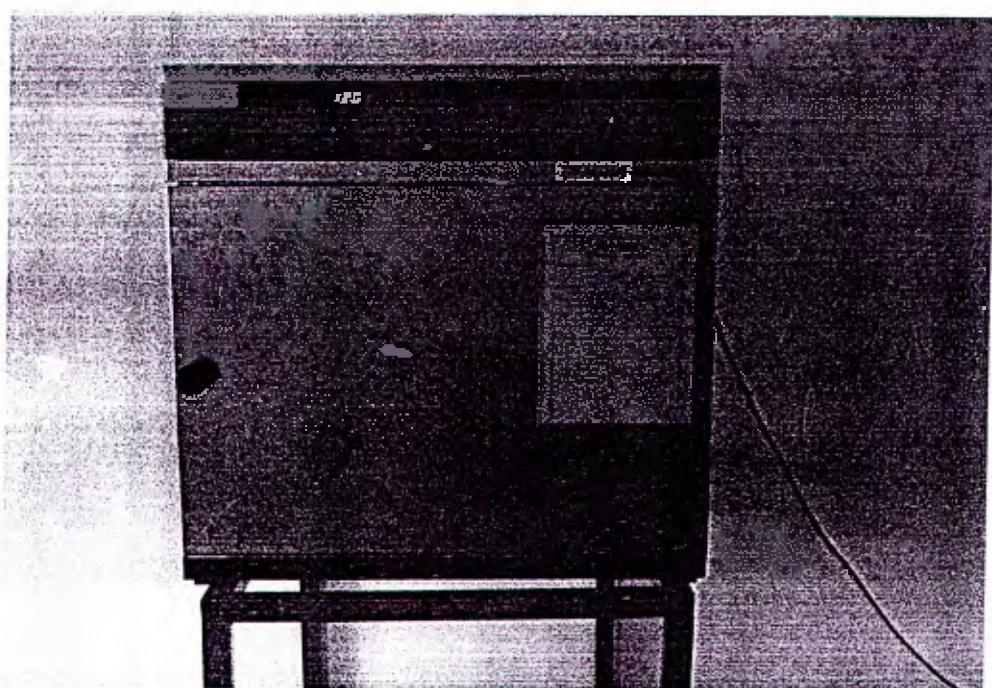
ภาพที่ ผ.6 ภาพแสดงตัวอย่างน้ำเชือกหลอดคปรุกุณย์ห้อเตยหอม

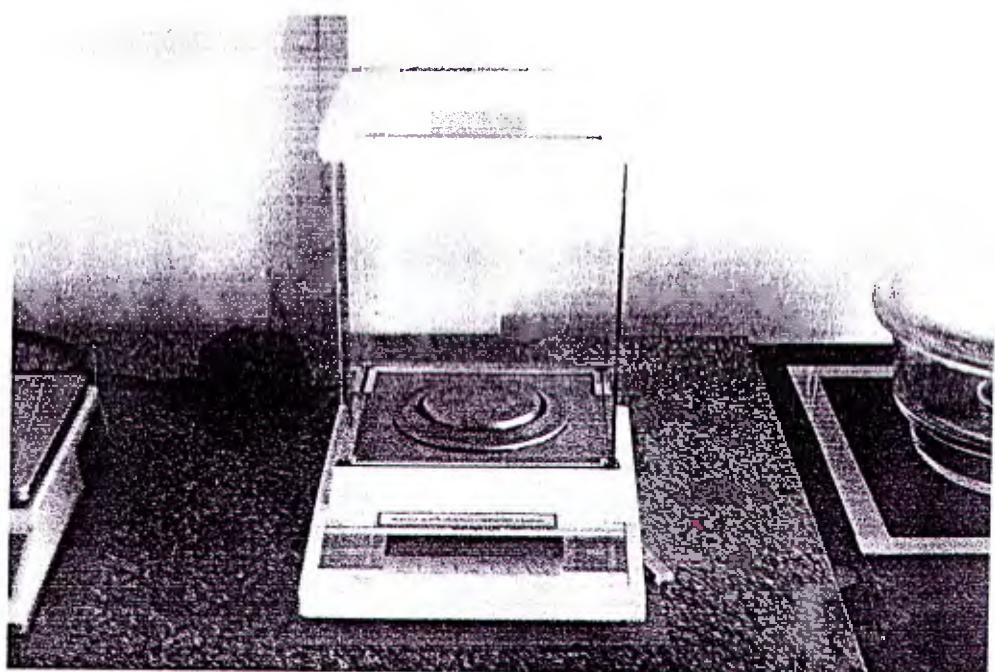
ภาพที่ ผ.7 ภาพแสดงตัวอย่างน้ำยาซักห่อ กังไอุซ์

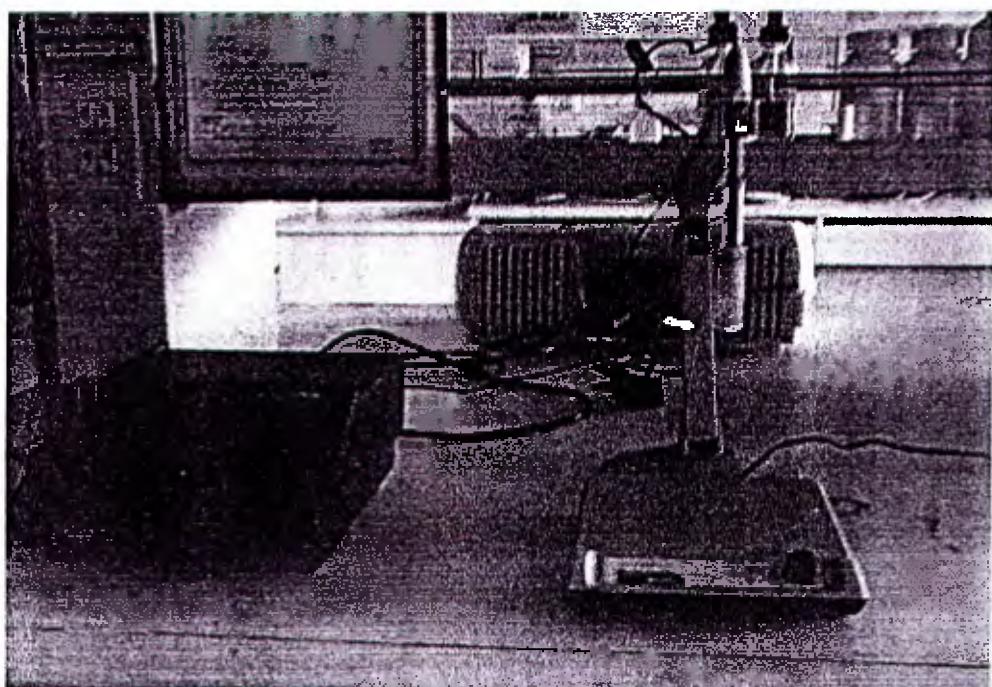
ภาพที่ ผ.8 ภาพแสดงตัวอย่างน้ำแข็งหลอดบรรจุถุงยี้ห่อเป-เป

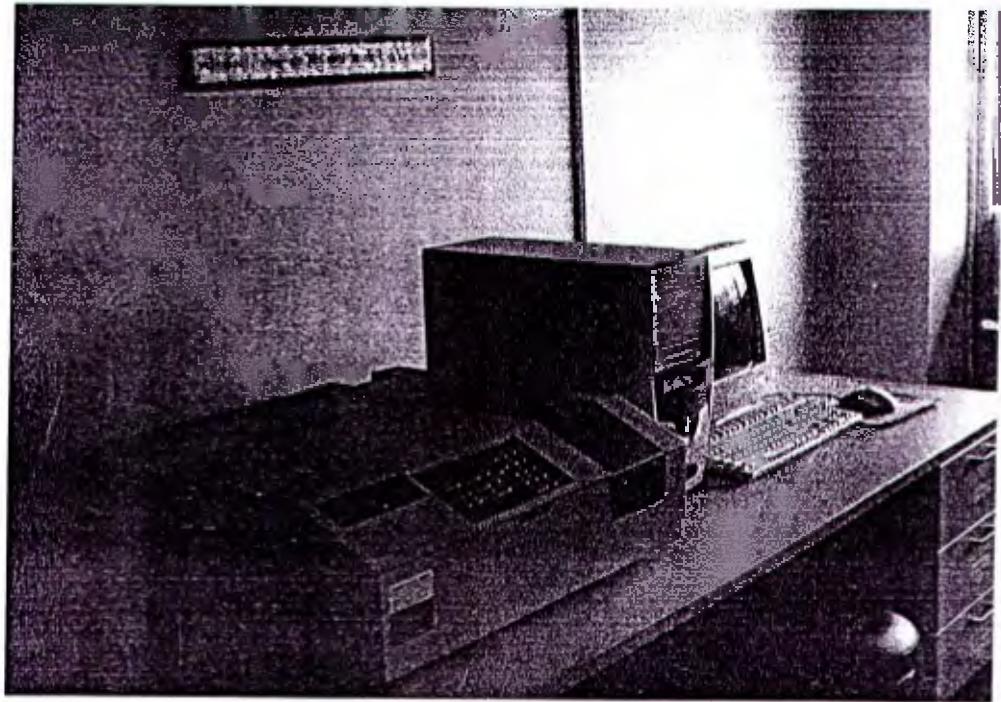
ภาพที่ ผ.9 ภาพแสดงเครื่อง

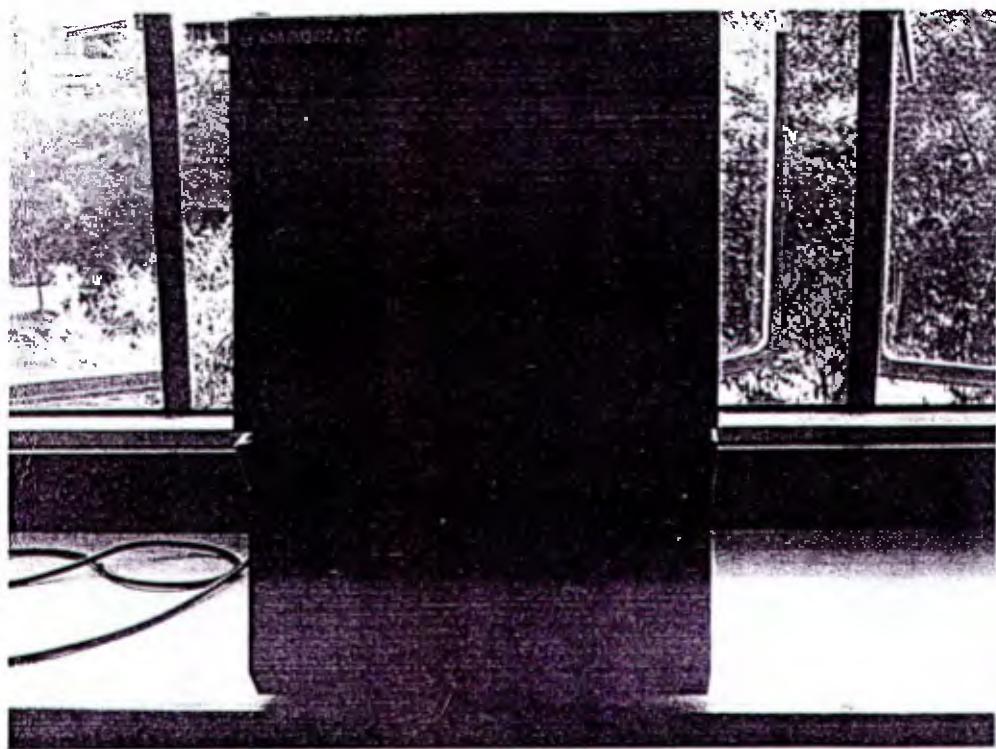
ภาพที่ พ.10 ภาพแสดงเครื่องชั่งละเลียด 4 คำแห่ง

ภาพที่ ผ.11 ภาพแสดงเครื่องวัดความเป็นกรด-เบส

ภาพที่ พ.12 ภาพแสดงเครื่องสเปคโทร โฟโนมิเตอร์ ชนิดยูวี - วิส

ภาพที่ ผ.13 ภาพแสดงเค้าไฟฟ้าอุณหภูมิสูง

ภาพที่ ผ.14 ภาพแสดงเครื่องอะคอมมิคแบบชบพร์ชั้นสเปคໂຄໂຟມີເຕອຣ໌

ภาคผนวก ข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ 78 (พ.ศ.2527)

เรื่อง นำเข้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6(1)(2)(6)(7) และ (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 19 (พ.ศ.2522) เรื่อง กำหนดนำเข้าเป็นอาหารควบคุมเฉพาะและกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐาน หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการผลิต เพื่อจำหน่ายหรือจำหน่าย กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของภัณฑ์บรรจุ การใช้ภัณฑ์บรรจุ การเก็บรักษา และฉลาก ลงวันที่ 13 กันยายน พ.ศ.2522

ข้อ 2 ให้นำเข้าเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ

ข้อ 3 การผลิตนำเข้าเพื่อจำหน่ายที่มีวัตถุประสงค์ให้ใช้รับประทาน ต้องใช้น้ำสะอาดที่มีมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

(1) คุณสมบัติทางฟิสิกส์

- (ก) สี ต้องไม่เกิน 20 อะแซนดูนิต
- (ข) กลิ่น ต้องไม่มีกลิ่น แต่ไม่รวมถึงกลิ่นคลอรีน
- (ค) ความชื้น ต้องไม่เกิน 5.0 ซิลิกาเซเกล
- (ง) ค่าความเป็นกรด-ด่าง ต้องอยู่ระหว่าง 6.5 ถึง 8.5

(2) คุณสมบัติทางเคมี

- (ก) ปริมาณสารทั้งหมด (Total Solid) ไม่เกิน 500.0 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ข) ความกระด้างทั้งหมด โดยคำนวณเป็นแคลเซียมคาร์บอนেต ไม่เกิน 100.0 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร

(ค) สารหนู ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร

(ง) แบบเรียม ไม่เกิน 1.0 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร

(ง) แอดเมียร์ ไม่เกิน 0.01 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร

ความใน (ง) ของ (2) ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ 1 แห่งประกาศฯ ฉบับที่ 137 (พ.ศ.2534)

- (ก) คลอไพร์ด โดยคำนวณเป็นคลอรีน ไม่เกิน 250.0 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ข) โคลเมียน ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ช) ทอยเดง ไม่เกิน 1.0 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (จ) เหล็ก ไม่เกิน 0.5 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ฉ) ตะกั่ว ไม่เกิน 0.1 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- ความใน (จ) และ (ฉ) ของ (2) ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยข้อ 2 แห่งประกาศฯ ฉบับที่ 137 (พ.ศ.2534)
- (ธ) แมงกานีส ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ธ) ปรอท ไม่เกิน 0.002 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ฐ) ไนเตรท โดยคำนวณเป็นไนโตรเจน ไม่เกิน 4.0 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ก) พีโนลด์ ไม่เกิน 0.001 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ຂ) ซีลีเนียม ไม่เกิน 0.01 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ຂ) เมน ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ค) ซัลเฟต ไม่เกิน 250.0 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ค) สังกะสี ไม่เกิน 5.0 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ก) พลูออิร์ค์ โดยคำนวณเป็นฟลูออรีน ไม่เกิน 1.5 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- (ก) คลอรีนคงค้าง ไม่เกิน 0.5 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
- นิความเพิ่มขึ้นเป็น (ธ)(น) และ (บ) โดยข้อ 3 แห่งประกาศฯ ฉบับที่ 137 (พ.ศ.2534)

(3) คุณสมบัติเกี่ยวกับจุลินทรีย์

- (ก) ตรวจพบบакเตอเรียนิด โคลิฟอร์ม น้อยกว่า 2.2 ต่อน้ำสะอาด 100 มิลลิลิตร โดยวิธี เชื้อม พี เอ็น (Most Probable Number)

(ข) ตรวจไม่พบบакเตอเรียนิด อี.โค ໄล (Escherichia coli)

(ค) ไม่มีจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค

ข้อ 4 น้ำแข็งตามข้อ 3 ต้องมีคุณภาพหรือมาตรฐานตามมาตรฐานของน้ำสะอาด และไม่ต้องหนึ่งสิ่งใดปนเปื้อนอยู่ในน้ำแข็งนั้น

ข้อ 5 กรรมวิธีการผลิตน้ำแข็งตามข้อ 3 ให้ใช้วิธีที่จะป้องกันมิให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ภายในออกเข้าไปเป็นเยื่อนกับน้ำสะอาดที่ใช้ในระหว่างที่ทำการผลิต

ข้อ 6 ห่อสั่งน้ำ ซองน้ำแข็ง และเครื่องใช้ในการผลิตที่สัมผัสกับน้ำสะอาดหรือน้ำแข็ง จะต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นพิษ ทนทาน และมีลักษณะที่ง่ายต่อการทำความสะอาด หรือน้ำแข็งต้องสะอาด และไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดปนเปื้อนอยู่ในระหว่างที่ทำการผลิต

ข้อ 7 พื้นผิวของห่อสั่งน้ำ ซองน้ำแข็ง และเครื่องใช้ในการผลิตที่สัมผัสกับน้ำสะอาด หรือน้ำแข็งต้องสะอาด และไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดปนเปื้อนอยู่ในระหว่างที่ทำการผลิต

ข้อ 8 การผลิตน้ำแข็งเพื่อจำหน่ายที่มีวัตถุประสงค์ให้ใช้ประโยชน์อื่นนอกจากให้ใช้รับประทาน ต้องใช้น้ำสะอาดที่มีมาตรฐาน ตามข้อ 3 และจะเติมสารอื่นที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเห็นชอบด้วยก็ได้ การผลิตน้ำแข็งตามวรรคหนึ่ง จะดำเนินกรรมวิธีการผลิตน้ำแข็งที่กำหนดไว้ในข้อ 5 หรือดำเนินกรรมวิธีการผลิตอื่นก็ได้ แต่ห่อสั่งน้ำ ซองน้ำแข็ง และเครื่องใช้ในการผลิตที่สัมผัสกับน้ำสะอาดหรือน้ำแข็ง ต้องเป็นไปตามข้อ 6 และข้อ 7

ข้อ 9 น้ำที่ใช้ในการทำความสะอาดห่อสั่งน้ำ ซองน้ำแข็ง เครื่องใช้ในการผลิตที่สัมผัสกับน้ำสะอาดหรือน้ำแข็ง และภาชนะบรรจุ ต้องใช้น้ำที่มีมาตรฐาน เช่นเดียวกับน้ำที่ใช้ผลิตน้ำแข็ง การถอดน้ำแข็งออกจากช่องน้ำแข็งนั้น ต้องใช้น้ำที่มีมาตรฐาน เช่นเดียวกับน้ำที่ใช้ผลิตน้ำแข็ง

ข้อ 10 ในการเก็บรักษาน้ำแข็งห้ามนิให้ใช้แกลบ จี๊ด๊อบ กระสอบ กาบมะพร้าว เสื่อ หรือวัสดุอื่นอื่นในทำนองเดียวกันปกคลุมหรือห่อหุ้นน้ำแข็ง

ข้อ 11 สถานที่เก็บรักษาน้ำแข็งตามข้อ 3 เพื่อจำหน่ายหรือที่จำหน่าย ต้อง

- (1) สะอาดและมีระดับสูงกว่าทางเดินภายในบริเวณสถานที่เก็บรักษาน้ำแข็ง
- (2) ทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นพิษและเป็นวัสดุพื้นผิวเรียบรักษาความสะอาดได้ง่าย
- (3) มีลักษณะที่ง่ายต่อการทำความสะอาด และมีลักษณะปกปิดที่ป้องกันมิให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากภายนอกปนเปื้อนน้ำแข็งได้

ข้อ 12 ภาชนะบรรจุที่ใช้บรรจุน้ำแข็งตามข้อ 3 เพื่อจำหน่าย หรือที่จำหน่าย ต้อง

- (1) สะอาดและไม่มีสารอوكมาปนเปื้อนกับน้ำแข็งในปริมาณที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) ทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นพิษและเป็นวัสดุพื้นผิวเรียบรักษาความสะอาดได้ง่าย
- (3) มีลักษณะที่ง่ายต่อการทำความสะอาดและมีลักษณะปกปิดที่ป้องกันมิให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากภายนอกปนเปื้อนน้ำแข็งได้
- (4) ไม่เคยใช้บรรจุผลิตภัณฑ์อื่นนอกจากน้ำแข็ง และไม่มีรูปประดิษฐ์ หรือข้อความใดที่แสดงว่าเป็นภาชนะบรรจุที่ใช้บรรจุลิ่งของอื่น ในกรณีที่ใช้ยานพาหนะในลักษณะเป็นภาชนะบรรจุด้วย ยานพาหนะที่ใช้เป็นภาชนะบรรจุนั้นจะต้องเป็นไปตาม (1)(2) และ (3)

ข้อ 13 นำเข้าตามข้อ 3 และข้อ 8 ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย หรือที่จำหน่าย ต้องมีฉลากเป็นภาษาไทย อ่านได้ชัดเจน ค่าวัตถุอักษรขนาดไม่เล็กกว่า 5 มิลลิเมตร แสดงไว้ที่ภาชนะบรรจุ และอย่างน้อยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

(1) ชื่อ ที่ตั้ง ของโรงงานผลิตนำเข้า

(2) “นำเข้าใช้รับประทานได้” ค่าวัตถุอักษรสีนำเงิน หรือ “นำเข้าใช้รับประทานได้” ค่าวัตถุอักษรสีแดง และแต่กรอบความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่ภาชนะบรรจุที่ใช้สำเนา เช่นเพื่อจำหน่ายโดยตรงแก่ผู้บริโภค

ประกาศฉบับนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับอาหารซึ่งออกให้ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 19 (พ.ศ.2522) เรื่อง กำหนดนำเข้าเป็นอาหารควบคุม เอกพาะและกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐาน หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการผลิตเพื่อจำหน่ายหรือจำหน่าย กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของภาชนะบรรจุ การใช้ภาชนะบรรจุ การเก็บรักษาและฉลาก ลงวันที่ 13 กันยายนพ.ศ. 2522 และให้ผู้ที่ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับอาหาร ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวมาดำเนินการแก้ไขคำรับอาหาร ให้มีรายละเอียดถูกต้องตามประกาศฉบับนี้ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ประกาศฉบับนี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดนั้นร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2527

มารูต บุนนาค

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ฉบับที่ 137 (พ.ศ.2534)

เรื่อง น้ำแข็ง (ฉบับที่ 2)

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขประกาศกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยเรื่องน้ำแข็ง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6(1)(2)(6)(7) และ (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกราชการไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (จ) ของ (2) ในข้อ 3 แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 78 (พ.ศ.2527) เรื่อง น้ำแข็ง ลงวันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(จ) แคนเมียม ไม่เกิน 0.005 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร"

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความใน (ภ) และ (ภ) ของ (2) ในข้อ 3 แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 78 (พ.ศ.2527) เรื่อง น้ำแข็ง ลงวันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(ภ) เหล็ก ไม่เกิน 0.3 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
(ภ) ตะกั่ว ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร"

ข้อ 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ช) (น) และ (บ) ของ (2) ในข้อ 3 แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 78 (พ.ศ.2527) เรื่อง น้ำแข็ง ลงวันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2527

"(ช) อะลูมิเนียม ไม่เกิน 0.2 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
(น) เอบีเอส (Alkylbenzene Sulfonate) ไม่เกิน 0.2 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร
(บ) ไซยาไนด์ ไม่เกิน 0.1 มิลลิกรัม ต่อน้ำสะอาด 1 ลิตร"

ข้อ 4 ให้ผู้ที่ได้รับใบสำคัญการเขียนทะเบียนตำรับอาหาร หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลากอาหาร ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 78 (พ.ศ.2527) เรื่อง น้ำแข็ง ลงวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2527 อยู่ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ มาถ้วนกำหนดแก้ไขรายการให้มีรายละเอียดถูกต้องตามประกาศฉบับนี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยืนยันดังกล่าวแล้วให้ใบสำคัญการเขียนทะเบียนตำรับอาหารหรือคลากเดิมคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะได้รับอนุญาต หรือจนกว่าผู้อนุญาตจะแจ้งให้ทราบถึงการไม่อนุญาต

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
ประกาศ ณ วันที่ 23 เมษายน พ.ศ.2534

ไฟโรมัน นิงสาหันท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ 254) พ.ศ.2545

เรื่อง น้ำแข็ง (ฉบับที่ 3)

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่อง น้ำแข็ง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6(10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.2522 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับต่อไปนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 13 ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 78 (พ.ศ.2527) เรื่อง น้ำแข็ง ลงวันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 13 การแสดงฉลากของน้ำแข็ง ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่อง ฉลาก ยกเว้นข้อ 3 และข้อ 5 ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 194) พ.ศ.2543 เรื่อง ฉลาก ลงวันที่ 19 กันยายน พ.ศ.2543 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 252) พ.ศ.2545 เรื่อง ฉลาก (ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ.2545) ให้ปฏิบัติตามประกาศนี้

(2) ฉลากของน้ำแข็งที่จำหน่ายต่อผู้บริโภค ต้องมีข้อความเป็นภาษาไทยแต่จะมีภาษาค่างประเทศด้วยก็ได้ และจะต้องมีข้อความแสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(2.1) ชื่ออาหาร (ถ้ามี)

(2.2) เลขสารอาหาร

(2.3) ข้อความว่า “น้ำแข็งใช้รับประทานได้” ด้วยตัวอักษรสีน้ำเงิน

(2.4) ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต หรือผู้แบ่งบรรจุสำหรับน้ำแข็งที่ผลิตในประเทศไทย และที่ตั้งของผู้นำเข้าและประเทศไทยผู้ผลิตสำหรับน้ำแข็งนำเข้า แล้วแต่กรณี ทั้งนี้สำหรับน้ำแข็งที่ผลิตในประเทศไทยอาจแสดงชื่อและที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของผู้ผลิตหรือของผู้แบ่งบรรจุก็ได้

(2.5) น้ำหนักสุทธิเป็นระบบเมตริก

(3) ฉลากของน้ำแข็งที่มิได้จำหน่ายต่อผู้บริโภค ต้องมีข้อความเป็นภาษาไทย เว้นแต่น้ำแข็งที่นำเข้าอาจแสดงข้อความเป็นภาษาอังกฤษก็ได้ และอย่างน้อยต้องมีข้อความ ดังต่อไปนี้

(3.1) ชื่้อาหาร (ถ้ามี)

(3.2) ข้อความว่า “น้ำเงeingใช้รับประทานได้” ด้วยตัวอักษรสีน้ำเงิน หรือ “น้ำเงeingใช้รับประทานไม่ได้” ด้วยตัวอักษรสีแดง แล้วแต่กรณี

(3.3) ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต หรือผู้แบ่งบรรจุสำหรับน้ำเงeingที่ผลิตในประเทศไทย ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้าและประเทศไทยผู้ผลิตสำหรับน้ำเงeingนำเข้า แล้วแต่กรณี ทั้งนี้สำหรับน้ำเงeingที่ผลิตในประเทศไทยอาจแสดงชื่อและที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของผู้ผลิตหรือของผู้แบ่งบรรจุก็ได้“

ข้อ 2 ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า นำเงeingที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ยื่นคำขอแก้ไขให้ถูกต้องภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ เมื่อยื่นคำขอถังกล่าวแล้วให้คงใช้ฉลากเดิมต่อไปได้จนกว่าจะได้รับอนุญาต หรือถึงวันที่ผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่อนุญาต ให้ใช้ฉลากนี้ต่อไปในการอนุญาตให้ใช้ฉลากใหม่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าฉลากเดิมที่ได้จัดทำไว้ใช้ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับเหลืออยู่และไม่ถูกต้องตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ใช้ฉลากเดิมไปพลาสก่อนจนกว่าจะหมดก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ข้อ 3 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ วันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ.2545

ลงชื่อ สุครารัตน์ เกญราพันธุ์

(นางสุครารัตน์ เกญราพันธุ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวหัสดี อิมคล้าย

วัน เดือน ปีเกิด 23 กันยายน 2525

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีการศึกษา
ประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนบ้านบางลำพู	2537
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนโสภนคนากรณ์	2540
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนโสภนคนากรณ์	2543

VITAE

Name Miss Hasdee Yimklai

Birth Date 13 September 1982

Education Attainment

Degree	Name of institution	Year of Graduation
Primary 6	Ban Banglampoo school	2537
Secondary 3	Soponkanaporn school	2540
Secondary 6	Soponkanaporn school	2543

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายมูร หลำสุบ
 วัน เดือน ปีเกิด 12 เมษายน 2525
 วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถานที่	ปีการศึกษา
ประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนบ้านเกาะนางคำ	2537
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนศาสนูปถัมภ์	2540
	ปากพะยูน มูลนิธิ	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนศาสนูปถัมภ์	2543
	ปากพะยูน มูลนิธิ	

VITAE

Name Mr. Mayoon Lamsub

Birth Date 12 April 1982

Education Attainment

Degree	Name of institution	Year of Graduation
Primary 6	Bankohnangkam school	2537
Secondary 3	Al-Sor Al-Sunnah School Pakpayoon Foundation	2540
Secondary 6	Al-Sor Al-Sunnah School Pakpayoon Foundation	2543